
This is the **published version** of the bachelor thesis:

Sanchez Romero, Judit; Tarabini-Castellani Clemente, Aina, dir. Pas de la docència presencial a la virtual. Vivències d'alumnat i professorat de l'aula oberta d'un institut públic de Montblanc. 2021. (819 Grau en Sociologia)

This version is available at <https://ddd.uab.cat/record/249755>

under the terms of the license

Facultat de Ciències Polítiques i Sociologia

Treball de Fi de Grau

Títol: Pas de la docència presencial a la virtual. Vivències d'alumnat i professorat de l'aula oberta d'un institut públic de Montblanc.

Autor/a: Judit Sánchez Romero

Tutor/a: Aina Tarabini

Data en: 20/05/2020

Grau en: Sociologia

ÍNDEX

1.	Introducció	3
2.	Marc teòric	4
3.	Preguntes de recerca	9
4.	Quadre conceptual	9
5.	Metodologia	10
6.	Resultats	11
7.	Conclusions	17
8.	Bibliografia	19
9.	Annexos	20
	Entrevista Tutor	20
	Entrevista Maria	39
	Entrevista Ariadna	54
	Entrevista Martí	66
	Entrevista Joan	78
	Entrevista Gerard	92

1. Introducció

La pandèmia de la COVID-19 va provocar el tancament de tots els centres educatius, des de les llars d'infants fins a les universitats. Obligant, tant a alumnat com a professorat, a tancar el curs en un format virtual. D'un dia per l'altre, el professorat va passar d'explicar el temari al capdavant de l'aula, a fer-ho darrere d'una pantalla. Ja cap alumne hauria de sortir a la pissarra per resoldre un exercici de matemàtiques, sinó que totes les entregues es farien pel *Classroom*, i el rebombori dels passadissos es convertiria en classes amb micròfons emmudits i càmeres apagades.

Però, com ho han viscut l'alumnat i el professorat de programes com el de l'aula oberta, on la metodologia i el currículum són adaptats per poder donar resposta als estudiants que mostren més dificultats per assolir els objectius i obtenir el graduat en ESO? Com ha viscut i gestionat el canvi de modalitat el professorat? I com han rebut i experimentat aquests canvis l'alumnat?

Aquest TFG pretén observar com ha sigut l'experiència, tant pedagògica com emocional, d'alumnat i professorat de l'aula oberta d'un institut públic de Montblanc durant el confinament i la docència virtual provocada per la pandèmia de la COVID-19.

2. Marc teòric

És possible educar en la distància? Segons l'autor Jesús Rogero (2020), s'ha construït una ficció entorn d'aquesta nova manera de fer escola.

I podem pensar que va resultar difícil ensenyar tota mena de continguts a distància, hi ha assignatures, com ara l'educació física o l'educació musical, que són molt difícils d'aprendre, d'ensenyar i d'avaluar si no hi ha presencialitat. Hi ha aptituds que sense una interacció entre els companys i professorat, no es poden adquirir, com ho són el treball en equip, la comunicació oral o l'educació en valors. A més, és molt necessari que la transmissió de coneixements estigui estretament relacionada amb el seguiment individualitzat de l'alumnat, ja que aquest pot presentar diferents dificultats envers les assignatures i s'ha de dur a terme una supervisió de què es fa i com es realitza. És complicat monitorar la feina feta per l'alumnat i els coneixements adquirits de forma telemàtica, ja que totes les activitats acadèmiques es realitzen des de casa. (Rogero, 2020) Durant els últims anys de l'ESO el tutor duu a terme una tasca molt important en la vida acadèmica de l'alumnat i l'acompanyament per part del tutor en aquesta situació d'educació a distància pot ser vital pel seguiment de l'alumnat. Sent l'acció tutorial una forma d'orientació i acompanyament continu i personalitzat a cada estudiant, que pot garantir el seu desenvolupament en àmbits com l'acadèmic, el social, personal i professional. (González et.al, 2018)

Els obstacles relacionats amb la transmissió de coneixements i seguiment de l'alumnat s'agreugen quan aquests joves necessiten una metodologia inclusiva amb continguts adaptats per poder assolir els seus objectius, com és el cas de l'alumnat de l'Aula Oberta.

Canviar el model de fer classe presencial a un entorn virtual provoca que les famílies hagin d'assumir la càrrega de l'educació dels seus fills, i no s'ha de suposar que les famílies puguin substituir al professorat. Moltes famílies no tenen els recursos necessaris, per dur a terme les funcions que s'havien relegat al sistema educatiu durant tants anys. (Rogero, 2020)

És possible trobar famílies que no tenen els coneixements necessaris, siguin teòrics o tecnològics, per ajudar als seus fills i filles amb els dubtes que poden tenir del temari explicat aquell dia. Existeixen nombroses realitats, i com explica Tarabini (2020), mentre que en alguns alumnes, el que s'explica a l'escola coincideix, és reconegut i amplificat per les seves famílies, en altres casos, suposa una renúncia, un xoc o una contradicció

constant. Mentre que per alguns joves hi ha continuïtat entre l'escola i la vida, pels altres són dos mons a part, moltes vegades oposats.

Hi ha situacions, en què encara que els pares vulguin fer un seguiment de l'escolarització del seu fill, no disposen del temps per atendre les seves necessitats acadèmiques perquè tots dos progenitors treballen, dificultant així l'acompanyament escolar. Les diferents realitats de l'acompanyament escolar van molt lligades a la classe social com a eix de desigualtat – tot i que no és l'únic-, i és que hi ha un supòsit generalitzat de què les famílies de classe mitjana són les que més es preocupen per l'educació dels seus fills, tot i que s'ha demostrat que aquestes famílies no és que tinguin més preocupació, sinó que tenen més estratègies, més recursos i més legitimitat per mostrar aquesta preocupació. (Tarabini, 2020)

Per culpa del tancament de les escoles, i la necessitat de seguir fent classes a la distància -propiciant així un ús generalitzat de les tecnologies digitals-, ha aflorat de forma contundent una bretxa digital que feia anys que existia. L'ús imprescindible de l'ordinador i una connexió a internet pel seguiment de les classes, va posar en perill l'escolarització dels alumnes que ja patien una situació de vulnerabilitat.

Serarols (2020), considera aquesta bretxa digital des de dues perspectives: primerament, la disponibilitat d'aquests dispositius electrònics, i en segona instància, en la capacitat d'ús dels usuaris, tant de l'alumnat com les seves famílies. En les condicions viscudes en els mesos de confinament, era funció de l'administració pública proveir de material electrònic a totes aquelles famílies que no en disposaven, per tal de poder garantir el dret a l'educació de tot l'alumnat d'ensenyament obligatori.

Però la bretxa digital no se soluciona només amb la provisió d'aquest equipament a l'alumnat, sinó que s'ha de tenir en compte la capacitat d'ús dels usuaris. Segons Serarols (2020), s'han de tenir en compte tres qüestions, la competència digital dels estudiants, la competència digital del professorat i la capacitat de les famílies més vulnerables. Per fer front a aquestes dificultats que planteja el confinament, les escoles han d'invertir temps a destinar formació a alumnat i a professorat per a l'adquisició d'aquelles competències digitals que permetran accedir a una situació d'aprenentatge virtual, així com preveure estratègies de reforç per promoure la comunicació entre família i escola. La comunicació entre les famílies i els centres educatius és vital per mantenir un bon seguiment de l'educació dels alumnes. Jiménez (2020) explica que els problemes de comunicació amb les famílies de l'alumnat que podien existir abans de la pandèmia i el tancament de les escoles, ara estaven sota l'amenaça de convertir-se en un problema molt més greu si es deixaven a les famílies i estudiants desconnectats

de la vida escolar. Segons l'article de Jiménez, un 81,1% dels centres enquestats van haver de fer algun canvi en la manera en què es comunicaven amb les famílies del seu alumnat. *"Ja que es necessiten canals eficaços, de fàcil accés i que asseguressin la tramesa d'informació no només d'aspectes de funcionament del centre sinó de línies d'actuació amb els seus fills."* (Jiménez, 2020:28) L'autora, també afegeix que *"l'esforç per localitzar i mantenir informades a les famílies pot caure en un pou buit si no va més enllà de la finalitat informativa i no s'aborden els problemes de fons que poden obstaculitzar l'aprenentatge dels nens i joves."* (Jiménez, 2020:28)

Tarabini (2017:44) en el seu llibre, mostra que l'abandonament escolar després de l'ESO es concentra especialment en aquells alumnes les famílies dels quals tenen nivells d'estudis inferiors. L'alumnat de baix estatus socioeconòmic i cultural te menys rendiment acadèmic que els seus companys, presenta unes taxes de repetició més grans, i està sobrerrepresentats als grups de baix nivell, o en programes de diversificació curricular, com ho són les aules obertes. Són, per tant, exposats a les dinàmiques d'exclusió educativa, que s'intenten mitigar a través de programes com el que presentàvem anteriorment de l'aula oberta.

Per tant, aquests estudiants, són més propensos a sofrir els efectes de la bretxa digital que afecta sobretot, a les famílies amb menys recursos econòmics, dificultant, d'aquesta manera, el seguiment de les classes d'uns alumnes que ja presenten dificultats acadèmiques i que necessiten una atenció més especialitzada per poder obtenir el graduat.

D'altra banda, la bretxa digital no és l'única desigualtat que ha sigut més visible en aquests temps de confinament. Si ens centrem en la bretxa digital, podem caure en la falsa idea que proveint de material electrònic i coneixements a les famílies, tot queda solucionat i l'alumnat aconsegueix la igualtat de condicions per l'aprenentatge en situacions de virtualitat.

Però segons l'Enquesta de condicions de vida de 2016 que exposa Rogero (2020:175) en el seu article, quatre de cada deu nens i nenes resideix en una llar sense les condicions adequades per l'estudi, ja que poden viure en una llar amb problemes d'humitat, d'aïllament, i amb problemes d'espai i llum necessària. L'autor, també afegeix que els nens, no van tenir garantida la seguretat alimentària en les seves llars, per culpa del tancament dels menjadors escolars, i que això afecta directament a la seva salut i a la capacitat per poder aprendre.

Perquè no només es tracta de disposar d'un ordinador i una xarxa wifi per poder fer les classes a distància. També s'ha de tenir en compte que és necessari disposar d'un acompanyament i ajuda per a la realització de les activitats que manen des de l'escola. La desigualtat social, ja abans del confinament i durant el mateix, s'expressa a partir del capital cultural de les famílies, de la distància que tinguin amb les normes i els coneixements que es donen per suposats als col·legis, instituts i universitats. (Tarabini, 2020) *"L'angoixa, la por, la sensació d'incapacitat per fer front als requisits de la institució escolar estan clarament marcats per la classe social. Des de sempre i ara, en la distància i enfront del desconcert, encara més."* (Tarabini, 2020)

Tarabini (2020:149), en el seu article fa una sèrie de reflexions sobre les funcions de l'escola, i es que la situació de confinament i docència virtual pot augmentar la desigualtat educativa i limita les funcions que té l'escola com a institució d'igualtat social. Ens podem preguntar si es possible seguir aprenent quan s'està confinat en una llar amb problemes d'il·luminació o espai, o si es possible crear cohesió en la comunitat educativa quan es difícil connectar amb tot l'alumnat. És aquí on es posa de manifest l'absoluta necessitat de l'escola, com a institució social, per als grups socials més vulnerables.

Però estudiants i famílies no són els únics que han patit una bretxa digital, moltes escoles han patit dificultats per poder comunicar-se amb la totalitat de l'alumnat i el que més els preocupava als centres era, d'una banda, la dificultat per fer el seguiment de l'activitat escolar des de casa, i de l'altra, garantir l'aprenentatge per a tothom en contextos asincrònics. (Jiménez, 2020) La manca de recursos va provocar que, d'una banda hi hagués centres que gairebé no notessin el pas de la docència presencial a la virtual, que els seus principals objectius fossin que el seu alumnat no perdés el ritme d'aprenentatge i que mantingués el seu rendiment acadèmic, i a l'altra, hi hagués escoles i instituts que concentrassin les seves forces a trobar i mantenir el contacte amb aquell alumnat del qual havien perdut el seguiment tan bon punt va començar la pandèmia, que les seves preocupacions fossin que els seus alumnes es poguessin alimentar bé quan es van paralitzar els menjadors escolars i que centressin els seus esforços a donar acompanyament a aquells alumnes que vivien la crisi sanitària des de la solitud, l'angoixa i la por. (Tarabini, 2020). La bretxa entre les escoles públiques i privades es fa més present en aquest cas, fins i tot entre escoles de la mateixa titularitat. Mentre que l'autonomia que proporcionen els recursos, serveix a alguns centres per respondre de manera innovadora a la docència virtual, per altres centres es converteix en aïllament i solitud institucional. (Moreno i Gortázar, 2020)

No només en recursos materials hi ha diferències entre les escoles, sinó que també hi ha carències en l'adaptació de metodologies i continguts, o no compten amb les plataformes digitals necessàries per fer classes virtuals o entregues de deures i treballs. D'altra banda, durant el confinament i l'ensenyament virtual, s'han quedat en l'oblit aquells projectes innovadors que, per exemple, no disposen de llibres de text i que fan servir altres metodologies molt més difícilment adaptables a la no presencialitat dels estudiants.

S'ha de tenir en compte, també, la diversitat que acullen les escoles públiques, i que moltes d'elles compten amb programes de diversificació curricular, sent aquesta una de les mesures específiques d'atenció a la diversitat que s'adrecen prioritàriament a l'alumnat dels dos darrers cursos de l'ESO (3r i 4t) i tenen per objectiu que els estudiants amb més dificultats puguin assolir els objectius i les competències bàsiques d'aquesta etapa educativa i obtenir el graduat d'Educació Secundària Obligatòria. Per aconseguir-ho, estableixen un currículum i una metodologia diferents dels establerts amb caràcter general, que disposa d'una organització de matèries més globalitzada, una presència més gran dels continguts de caràcter pràctic o una ràtio professorat-alumnat més petita. (Tarabini, 2017:76)

Segons la definició anterior del que suposa la diversificació curricular, entenem que les Aules Obertes les conformen estudiants que ja tenien dificultats per assolir els objectius de l'Educació Secundària Obligatòria, i que es cobreixen a partir d'una docència adaptada, a través d'un currículum i una metodologia diferents. Una adaptació correcta de la metodologia a l'àmbit digital és molt important en aquests casos, per tant, no es pot fer un canvi de la docència presencial a la virtual sense tenir en compte la situació acadèmica, social i personal d'aquest alumnat, que necessitarà una adaptació diferent de la que es podria fer a la resta de l'institut.

3. Preguntes de recerca

Les preguntes de recerca que es plantegen en aquest treball són les següents:

- Com han viscut el tancament de l'institut i el pas d'una docència presencial a una docència virtual l'alumnat i professorat de l'Aula Oberta?
 - Com s'ha viscut i gestionat el tancament dels instituts i la docència virtual per part del professorat?
 - Com ha viscut l'alumnat aquest canvi en la manera de fer classe i el confinament domiciliari?

4. Quadre conceptual

Conceptes	Dimensions	Indicadors
Vivències del professorat	Pedagògica	Adaptació de les classes
		Acció tutorial
		Modificació de les formes d'avaluació
		Adaptació dels deures
	Emocional	Esgotament per la quantitat de feina
		Preocupació pels alumnes
		Nous aprenentatges
Vivències de l'alumnat	Pedagògica	Concentració
		Hàbits d'estudi
		Ajuda en fer els deures
		Equipament/Espai de treball
		Acompanyament del tutor
	Emocional	Angoixa per la feina
		Malestar pel confinament
		Confusió per la situació d'incertesa.

5. Metodologia

L'objecte de la meua recerca és copsar les vivències dels estudiants i docents de l'Aula Oberta d'un institut públic, per tant, és necessària una metodologia qualitativa, que es durà a terme mitjançant entrevistes semiestructurades a l'alumnat i al tutor que van cursar a l'aula oberta el curs passat i posteriorment, es farà una anàlisi en profunditat mitjançant una codificació

S'ha triat un institut públic de Montblanc, ja que per culpa de la dificultat d'accedir a un centre educatiu en la situació de la crisi sanitària originada per la pandèmia de la COVID-19, s'ha triat aquest centre perquè és allà on es va cursar tant l'ESO com el batxillerat i es mantenen uns vincles amb la direcció de l'institut que poden facilitar l'accés al mateix per la realització de les entrevistes. El municipi on està situat és la capital de la Conca de Barberà i per tant, agrupa a alumnat de poblacions més petites que no tenen centre d'Educació Secundària Obligatoria.

Per la realització de les entrevistes als estudiants, es vol utilitzar un criteri de màxima variació, amb l'objectiu de poder recollir el màxim nombre d'experiències. Per la tria dels estudiants, es va demanar a la coordinadora pedagògica que fes una selecció d'alumnat intentant garantir el màxim de diversitat en termes de gènere, classe social i etnicitat. Però, a causa de la situació actual de pandèmia i la manca de recursos electrònics dels alumnes, es van haver de fer les entrevistes en format telemàtic, per tant, la selecció final d'entrevistats va ser amb aquells estudiants que van tenir disponibilitat i disposició per poder-ho fer.

6. Resultats

Com a introducció d'aquest apartat de resultats, es farà una breu presentació de qui és l'alumnat que va cursar 4t d'ESO a l'aula oberta durant el confinament a causa de la pandèmia per la Covid-19.

L'aula oberta agrupa a diferents estudiants que poden presentar dificultats cognitives i d'organització escolar, i que per tant necessiten una metodologia adaptada, així com un currículum diferent per poder assolir els objectius i les competències bàsiques de l'Educació Secundària Obligatoria i poder obtenir el graduat.

No és perquè no volgués, sinó perquè feia moltes faltes d'assistència, em costava molt anar a l'institut, estar amb la gent... i... uf... A base de què em posessin en aquesta aula doncs vaig començar a obrir-me dintre d'una classe, no? O sigui, si et posaven en una classe de 30 persones i no... no preguntava els dubtes, no... saps? I en aquesta classe vaig començar a obrir-me una mica, a preguntar dubtes, a parlar amb els profes dels meus problemes... (Maria, alumna AO)¹

Aquesta adaptació comporta una reducció del nombre d'alumnes a l'aula, així com un menor nombre de docents que hi imparteixen classes, sent el tutor, per exemple, el professor de llengua catalana, geografia i història i cultura i valors.

Es clar, són aules que tenen un mínim nombre d'alumnes, per poder atendre'ls a tots de manera regular, d'una manera normal o més propera. [...] És això, que ells estiguin amb persones que no es belluguin gaire, perquè puguin agafar confiança. (Tutor AO)

Un alumnat, que com ens assegura el seu tutor, són estereotipats per la resta dels seus companys d'institut, que tenen una idea generalitzada de què treure's l'ESO a l'Aula Oberta és més senzill que fer-ho a una altra classe.

D'alguna manera ells tenien la sensació que se'ls menyspreava, en algun cas, eh. [...] Doncs perquè la resta de companys també els etiquetava, una mica, no? Els hi deien, això que feu vosaltres és molt fàcil... (Tutor AO)

Abans del confinament, la metodologia i la forma de treballar a l'aula oberta es basava a treballar els continguts mitjançant el debat, comentar els temes tractats i extreure conclusions.

Compartir impressions sobre el que acabaven de llegir, i hi havia alumnes que els interessava molt i sorgien debats molt enriquidors sobre... per exemple un període que vam tocar va ser les guerres mundials, que són temes en la història que són molt suggeridors i sí que veies que tenien cert interès per la matèria. (Tutor AO)

¹ S'han utilitzat pseudònims per garantir l'anonimat de l'alumnat.

També explica que l'única adaptació notable que ell aplicava en les seves classes era la velocitat amb la qual explicava els continguts, però que aquests no variaven entre les classes.

Per molt que fos l'aula oberta, jo feia els mateixos continguts que podria fer a altres classes, però dedicava més temps, [...] i si jo havia de dedicar quatre sessions a fer una cosa que en una altra classe hagués fet en una hora i mitja, doncs ho feia, [...] Els exàmens iguals, jo el que feia en totes les matèries [...], moltes de les preguntes dels exàmens els havíem fet en exercicis a classe, prèviament. (Tutor AO)

Van passar quinze dies d'ençà que es va decretar el confinament fins que van començar a fer les classes virtuals, i passades aquestes dues setmanes, es va haver d'adaptar la docència presencial a la virtual.

El tutor destaca que l'institut va voler saber des d'un primer moment amb quin mitjà establirien contacte el personal docent i els estudiants, tot i que recalca que la majoria van utilitzar el Google Classroom per impartir les sessions.

La forma d'impartir les classes es va veure modificada, es va passar a fer una hora setmanal de cada assignatura, on més que explicar els continguts com podem imaginar-nos que es fa a una classe presencial, servia per comentar els dubtes que podien haver sorgit mentre feien els deures que el professor havia manat dies anteriors.

“Hi havia un dia en el qual jo sempre penjava les tasques, el dilluns, de totes les matèries, llavors, el dia que ens reuníem, no era per fer classe, sinó per comentar dubtes sobre aquestes tasques.” (Tutor AO)

En trets generals, les activitats encomanades no eren tan sols les del llibre, sinó que el professorat va intentar que fossin més competencials, per intentar motivar als alumnes a fer-les.

Sí que agafava molt activitats que fossin molt competencials, que fossin significatives per a ells. Situacions que poguessin ser reals i que necessitessin solucions reals, que fossin possibles, llavors, d'aquesta manera, això pot arribar a motivar. (Tutor AO)

Els alumnes expliquen que també es van mantenir les assignatures més pràctiques, com educació física, i que ho van adaptar a la docència virtual fins que va començar la desescalada, tots i que molts dels alumnes coincideixen que la majoria del temps van ser treballs teòrics.

Bueno, amb l'assignatura d'educació física ens va gravar unes guies i... yo què sé, crea un entrenament d'una setmana. Et dono una taula, gravar-nos... i li passàvem. Després quan ja vam passar a la fase 1 i la fase 2, quan podíem sortir

a fer esport, pues amb el "Strava" ens gravàvem que anàvem a córrer o a caminar... (Ariadna, alumna AO)

D'exàmens, no en van fer, les avaluacions del tercer trimestre van ser determinades per les notes dels anteriors períodes, i des de direcció del centre van demanar que facilitessin totes les recuperacions possibles (que es tractaven de treballs i dossiers) per poder aprovar el curs sense cap matèria pendent.

Un altre aspecte que també es va modificar, van ser les tutories, que van passar a ser molt importants en l'acompanyament de l'alumnat durant aquest període d'incertesa, el tutor destaca que la prioritat de l'institut en aquell moment era que els alumnes estiguessin bé, que poguessin continuar els seus estudis i que ningú es despengés, també comenta que els continguts, es van quedar en un segon pla, que el que buscaven es que tothom pogués assolir els seus objectius acadèmics en aquesta situació tan convulsa.

Bueno, pensa que en aquest cas les tutories eren pràcticament diàries, [...], cada trucada que feies era una tutoria. Tu els trucaves, i els hi deies, bueno que tal com porteu la feina, i teniu dubtes, i tal, i acabaves parlant de tot, de la situació, de com l'estaven vivint, de què era el que passaria, clar, també tenien incertesa, no sabien que implicaria el confinament en les seves notes, no sabien si podrien aprovar el curs així... (Tutor AO)

La implicació va ser tal, que per facilitar la feina a aquelles persones que no disposaven d'un ordinador, el tutor va posar en disposició dels seus alumnes el seu número de telèfon i es va crear un grup de WhatsApp on podien enviar fotografies dels exercicis fets a mà.

Hi havia alumnes que no tenien mitjans, però realment tenien molt d'interès, així que jo la trucava i li deia vale, has de fer això, ho has de fer d'aquesta manera, has d'entrar a aquesta pàgina i li deia l'enllaç, i has de fer això. I ella quan ho tenia fet, doncs m'enviava les fotos, pel WhatsApp, que sí, que van conèixer el meu número de telèfon, però a mi no em va importar... (Tutor AO)

El tutor descriu la seva experiència de professor durant el confinament com a esgotadora, comenta que el nombre d'hores que va treballar va ser molt més elevada que en presencialitat, treballant matins, tardes, nits, caps de setmana... I ho relaciona amb algunes de les característiques que tenen els alumnes de l'aula oberta, com per exemple, alumnes que tenien assignatures pendents d'altres cursos que havien d'aprovar si o si durant el confinament per poder obtenir el títol, amb els que va haver d'estar molt a sobre, perquè les poguessin superar.

La resta de professors, al final del dia, es limitaven a impartir els seus continguts i ja està, com a molt ens comentaven a nosaltres qui feia o no feia les activitats

perquè nosaltres en busquéssim una solució. Clar, realment, els tutors, [...] hem sigut els que hem fet la feina bruta, pensa que tota la responsabilitat del desenvolupament dels alumnes, és a dir, del desenllaç final, jo considero que estava sobre les espatlles del tutor. (Tutor AO)

De la mateixa manera, es va veure envoltat de tràmits quan el departament d'educació va comunicar que es prestarien dispositius a tots els alumnes que no en tinguessin, i va haver de fer llista de tot l'alumnat que ho necessitava, i finalment, l'equipament no va arribar a temps. Molt relacionat amb la manca de recursos, el professor explica que va haver-hi dos alumnes amb els quals no van poder contactar en tot el període de pandèmia, i que això va provocar que cap dels dos pogués obtenir, a final de curs, el graduat de l'ESO, un va repetir i l'altre va deixar l'institut sense el títol en secundària, tot i que l'institut va buscar-li una solució mitjançant l'escolarització no formal.

Des de direcció, tutoria i equip psicopedagògic s'ha intentat treballar amb aquests alumnes. Vam batallar molt amb aquests alumnes per poder trobar una solució digna per ells, i fins al final. Jo per exemple, jo mirava els correus, veia que estàvem al juny, i el nom d'aquest alumne era un tema constant entre els professors, i d'un altre noi, també. (Tutor AO)

Al final de tot, però, destaca la gran experiència i coneixements que li ha aportat aquesta situació, i que malgrat les dificultats, ha après moltes coses que podrà aplicar en el seu futur com a professor.

Patir, no vaig patir, però sí que vaig ser conscient de la gran quantitat de feina que comportaria dur a terme una tutoria a l'Aula Oberta en aquestes condicions. I es clar, la situació que vivien els alumnes de l'Aula Oberta, amb manca de dispositius, amb dificultats perquè els hi arribés la feina, va ser difícil. Però també et dic una cosa, jo he après molt. [...] Sonarà difícil d'entendre, però no sé si canviaria aquesta experiència, per què? Doncs perquè m'ha donat molts coneixements. (Tutor de l'AO)

D'altra banda, els alumnes entrevistats també han explicat la seva experiència fent classes durant el confinament.

En un primer moment, tots coincideixen que van rebre el tancament de l'institut durant quinze dies com unes vacances, cap d'ells s'imaginava que passarien tants dies fins que poguessin tornar al centre.

En relació al seguiment de les classes, hi ha opinions confrontades entre els estudiants, n'hi ha que el fet d'estar sols a casa, va provocar que la capacitat de concentració fos menor i també perdessin la rutina d'estudi, ja que no es va mantenir el mateix horari que abans de la pandèmia.

Yo no sé hacer clases en casa, me distraigo muy rápido y tengo otras cosas en la cabeza. Claro cuando tú estás en clase pues... [...] solo puedes hacer una cosa... pero claro en casa... [...] puedes estar con el móvil sin que nadie te controle... quieras que no eso hace que te distraigas más y que no estés pendiente de lo que diga el profe (Martí, Alumne AO)

Per d'altres, en canvi, el confinament ha suposat una nova oportunitat per aprendre hàbits d'estudi.

Vaig... vaig entendre com havia d'estudiar. Saps? O sigui, no havia sapigut mai la forma en què jo havia d'estudiar i durant el confinament vaig buscar bastant, em vaig formar i vaig trobar la manera en què jo podia estudiar i retenir bé la informació. (Maria, Alumna AO)

Amb una bona organització, o sense ella, tots els alumnes van explicar com no van tenir gaires problemes per separar les hores de feina, de les hores lliures.

Cuando yo apagaba el ordenador pues ya no me volvía a poner hasta el día siguiente. [...] Me ponía con la play y así pasaba el resto del día porque la verdad es que tampoco había muchas más cosas que hacer... [...] quizás estaba con el móvil un rato, pero nada relacionado con el instituto. (Martí, Alumne AO)

Davant dels dubtes, els alumnes podien preguntar directament al professorat, mitjançant el correu electrònic o WhatsApp, i, com a optativa, buscaven a internet. Cap d'ells tenia un reforç privat, com per exemple una acadèmia de repàs.

Cap d'ells valora la càrrega de feina com aclaparant, i creuen que els docents, en la gran majora, van tenir en compte la situació en la qual estaven.

No, que va, no, no... Perquè et donaven molt marge de treball, et donaven una setmana per fer la feina... Tipo si el dilluns et manaven un treball, fins divendres no l'havies d'entregar, i el professor doncs potser et preguntava durant la setmana: Ei! Com portes el treball, necessites ajuda? I això. (Joan, Alumne AO)

Destaca també la manca d'equipament tecnològic de l'alumnat, dels 5 alumnes entrevistats, només 2 comptaven amb l'ordinador, els altres treballaven amb el mòbil, cosa que dificultava el seguiment de les classes. Segons narren els alumnes, tots ells tenien un espai tranquil per fer les classes, com per exemple el menjador o la seva habitació.

Només 3 dels 14 alumnes que hi havia a l'aula oberta aquell curs tenien un ordinador propi que podien utilitzar i una xarxa estable. Als altres 11 els hi faltaven o un dispositiu, o internet, i molts d'ells treballaven amb el mòbil i amb les dades fins que se'ls hi acabaven. I els ordinadors no van arribar a temps, van arribar molt tard. (Tutor AO)

Hi ha una tendència generalitzada entre tots els alumnes entrevistats, i es que en algun moment del confinament van sentir neguit, angouxa, o confusió, emocions generades pel confinament i la incertesa del que anava a passar.

*Había días en que estaba hasta los c***** de estar en casa y quería salir a la calle y había días en qué estabas mejor anímicamente y tenías más ganas de hacer cosas... Pero en líneas generales estaba muy harto y muy cansado de estar dentro de casa... porque yo soy... una persona muy de salir por la calle con mis amigos y estar hasta tarde y el verme obligado a estar en casa encerrado, pues me hacía sentir rabia e impotencia. (Martí, Alumne AO)*

Com a valoració general i en termes de millora, els alumnes destaquen que el paper del tutor va ser immillorable, que es va preocupar molt per com estaven, i agraeixen molt la implicació que va tenir durant tot el curs. D'altra banda, creuen que les classes es podrien haver organitzat d'una manera diferent.

Pues sinceramente algún que otro profe le diría que se conectase haciendo lo que tiene que hacer... ¡explicar! y no solo poner ejercicios... que su faena aparte de mandarnos deberes también es explicar y procurar que nosotros lo entendamos... (Martí, Alumne AO)

7. Conclusions

Com es va viure i gestionar el tancament dels instituts i la docència virtual per part del professorat? En primera instància, es va fer una adaptació de les classes, tant en format com en contingut, ja que l'horari lectiu de cada assignatura es va veure reduït a una sessió a la setmana, on es tractarien els exercicis que el professorat manava en dies previs a la classe. Els deures i activitats eren de caràcter competencial, allunyant-se de les activitats del llibre de text, i va ser molt poc comú avaluar mitjançant exàmens, ja que les notes del tercer trimestre foren causades pels dos anteriors períodes, d'aquí l'interès de l'institut de facilitar el màxim nombre de recuperacions.

Els continguts van passar a segon pla, sent l'acompanyament un dels pilars claus en la feina com a docent, mitjançant tutories diàries. El tutor va viure amb molta implicació l'acompanyament dels alumnes, fins a tal punt de posar a la seva disposició el seu número de telèfon perquè els alumnes poguessin preguntar-li dubtes o entregar-li els deures.

Podem veure com gran quantitat de responsabilitat requeia sobre la feina del tutor, ja fos preocupant-se per aquells alumnes amb els quals no va poder contactar durant tot el confinament, com per l'orientació acadèmica d'aquells alumnes que acabaven l'ESO aquell any o per la gestió de préstec d'ordinadors per tots aquells alumnes que no en tenien. La situació que vivien els alumnes de l'Aula Oberta, amb manca de dispositius i amb dificultats perquè els hi arribés la feina, va ser difícil i podem pensar que en una aula amb altres condicions la càrrega de feina potser no hagués sigut tan gran. Es resumeix en una experiència esgotadora, amb molta feina i angoixa, tot i que el tutor assegura que va suposar l'adquisició de molts coneixements i competències.

I els alumnes, com ho van viure? Per part dels alumnes, el confinament va provocar tant aspectes negatius com de positius, els alumnes expliquen que van tenir problemes de seguiment de les classes, amb dificultats per mantenir la concentració en un espai on ningú controlava el que feien. Recordem que els alumnes només feien una hora lectiva de cada assignatura en directe amb el professorat i una manca d'hores de classes sincròniques pot ser perjudicial per a uns alumnes que, com hem esmentat abans, partien d'una manera de fer classe amb una metodologia específica i diferent de la resta de l'institut. D'altra banda, alguns alumnes, expliquen que fer classes i deures eren les úniques coses que podien fer per culpa del confinament i va suposar una oportunitat per crear nous hàbits d'estudi. Només 3 dels 14 alumnes de l'aula oberta tenien ordinador i xarxa per fer les classes online, als altres 11, els hi mancaven algun dels dos factors. I tot i que els alumnes comenten que no va resultar molt difícil fer classes, deures i treballs

amb el mòbil, les condicions que van tenir en aquest àmbit no van ser les millors, ja que els ordinadors que havia de donar el Departament d'Educació no van arribar fins poques setmanes abans d'acabar el curs, provocant que dos dels catorze alumnes de l'aula oberta no es connectessin durant tot el confinament i cap dels dos obtingués el títol de l'ESO en finalitzar el curs.

D'altra banda, en tots els alumnes entrevistats, el confinament va esdevenir un factor negatiu. No poder sortir de casa i la situació d'incertesa va provocar neguit, impotència, ràbia i confusió en els alumnes, ja que molts d'ells assenyalaven que en el seu temps lliure sempre sortien al carrer, fos per socialitzar o per fer esport.

Per finalitzar, m'agradaria concloure amb una reflexió, i es que si bé es cert que en aquesta situació, la prioritat de l'institut va ser el benestar de l'alumnat i que aquest pogués assolir amb èxit els seus objectius, queda en dubte si aquesta adaptació va ser l'adequada per uns estudiants amb un currículum i metodologies adaptats, ja que com explica el tutor a l'entrevista, partien d'una forma de fer classe abans del confinament que es diferenciava en gran manera de les altres aules, en tant que dedicaven més temps en explicar els continguts i es generaven debats que es van perdre quan van passar a fer tan sols una hora a la setmana per assignatura durant el confinament.

8. Bibliografia

González-Benito, A., Vélaz-de-Medrano Ureta, C., & López-Martín, E. (2018). La tutoría en educación primaria y secundaria en España: una aproximación empírica//Tutoring in primary and secondary education in Spain: an empirical approach. *REOP - Revista Española de Orientación y Psicopedagogía*, 29(2), 105. <https://doi.org/10.5944/reop.vol.29.num.2.2018.23156>

Jiménez i Vila, M. (2020). L'aula a casa. El gran repte de la transició de l'aprenentatge. *FORUM- Revista D'organització I Gestió Educativa*, 53, 27-31.

Moreno, J., & Gortazar, L. (2020). Escolarización en Confinamiento: Experimento natural y prueba de esfuerzo. *Profesorado, Revista De Currículum Y Formación Del Profesorado*, 24(2), 169-181. doi: 10.30827/profesorado.v24i2.15540

Rogero-García, Jesús (2020). La ficción de educar a distancia. *Revista de Sociología de la Educación-RASE*, 13(2) Especial, COVID-19, 174-182. <http://dx.doi.org/10.7203/RASE.13.2.17126>.

Serarols, J. (2020). La dimensió digital en situacions escolars de confinament i postconfinament. *FORUM- Revista D'organització I Gestió Educativa*, 53, 12-18.

Tarabini, A. (2017). L'escola no és per a tu. El rol dels centres educatius en l'abandonament escolar. (1st ed.). Fundació Jaume Bofill i Bonal·letra Alcompàs.

Tarabini, Aina (2020). ¿Para qué sirve la escuela? Reflexiones sociológicas en tiempos de pandemia global. *Revista de Sociología de la Educación-RASE*, 13 (2) Especial, COVID-19, 145-155. <https://doi.org/10.7203/RASE.13.2.17135>.

9. Annexos

Entrevista Tutor

Codis:

Classes prepandèmia

Característiques aula oberta

Adaptació de les classes

Acció tutorial

Modificació de les formes d'avaluació

Adaptació dels deures

Esgotament per la quantitat de feina

Preocupació pels alumnes

Nous aprenentatges

Manca d'ordinadors dels alumnes

Primer de tot em presento, jo em dic Judit Sánchez, i soc estudiant de l'últim any de sociologia a la Universitat Autònoma de Barcelona i estic fent el TFG sobre l'impacte que ha tingut el confinament i per tant la docència virtual en els alumnes d'Aula Oberta a l'Institut. Abans de tot m'agradaria avisar-te de què l'entrevista serà enregistrada per la seva posterior anàlisi, però que només es farà ús del contingut de l'entrevista per la realització del treball.

Vale, vale... Només estudies l'aula oberta, i ja està?

Sí, el camp d'estudi havia de ser molt concret, i degut que jo vaig cursar l'ESO i el batxillerat en aquest institut, vaig pensar que era un bon lloc per fer el meu TFG.

Bueno, era per avisar-te de què jo només tinc un any i quatre mesos d'experiència, per tant... soc un d'aquells novells, interins... per tant, espero ser-te d'ajuda...

Segur que sí! Vale, comencem. Vas ser tutor de l'aula oberta durant el confinament, veritat?

Sí.

Vale, i em podries explicar que són les aules obertes? Quines diferències hi ha entre aquesta aula i un grup classe “convencional”?

Vale, l'aula oberta, seria una classe en la qual es troben alumnes que no tenen un nivell... ah... un nivell per estar a una classe ordinària, sí, seria això... No es només el nivell de coneixements, sinó també a nivell de comportament. Seria casos que necessiten una atenció especial perquè si no es impossible que puguin avançar en els seus estudis d'una manera normal. (Característiques aula oberta) Ah... et diria, que l'aula oberta en aquell institut... Hi havia dues classes en l'institut, hi havia l'aula oberta, que podríem dir, “oficial”, que era 4t D i després estava 4t C que també hi havia casos molt semblants, però que no rebien aquest tipus d'atenció. Es clar, són aules que tenen un mínim nombre d'alumnes, per poder atendre'ls a tots de manera regular, d'una manera normal o més propera. (Característiques aula oberta) El nombre de professors que surten i entren d'aquella aula és mínim. Cada professor, com és el meu cas, que els hi feia... jo els hi feia tres matèries més la tutoria. Els hi feia, geografia i història, llengua i literatura catalana i cultura i valors, i bueno, després també feia la meua tutoria. És això, que ells estiguin amb persones que no es belluguin gaire, perquè puguin agafar confiança i puguin treballar d'una manera normal. (Característiques aula oberta)

Vale, o sigui, creus que aquesta adaptació de currículum comporta noves oportunitats per aquest alumnat?

Hm... Jo, si et soc sincer... jo crec que... hm... Bueno, la meua experiència és molt reduïda, perquè al cap i a la fi són un any i quatre mesos... Però bueno, oportunitats? Suposo que sí, perquè és l'única manera que puguin obtenir el títol. Aquesta adaptació que se'ls hi fa de les matèries és molt gran, és enorme... Clar, no és el mateix fer matemàtiques a una aula ordinària que fer matemàtiques a l'aula oberta. El nivell de coneixements que se'ls exigeix no és comparable. Llavors sí que es veritat que si ho mirem d'aquesta manera, sí que és una oportunitat per obtenir el títol, se'ls hi facilita (Característiques aula oberta). Tot i així, hi ha certes voluntats resistents que... bueno, que has de treballar-les moltíssim, perquè entenguin que tu els intentes ajudar... Bueno, que a les classes ordinàries també et trobes aquest tipus d'alumne amb el qual has de treballar... Però sí, en aquest sentit ajuda. Una altra cosa és que jo ho vegi bé, no? Perquè clar, com són un grup d'alumnes, que tots són molt diferents perquè tots ells presenten quadres diferents i clar, d'alguna manera ells tenien la sensació que se'ls menyspreava, en algun cas, eh. Tenien aquesta sensació... algú se sentia malament, i ens preguntava per quin motiu no el podíem canviar de grup, no podíem... Doncs perquè

la resta de companys també els etiquetava, una mica, no? Els hi deien, això que feu vosaltres és molt fàcil (Característiques aula oberta) vosaltres... En aquest sentit.

M'has comentat abans que se'ls hi adaptava el contingut... Creus que aquesta adaptació que has dit abans que era tan gran, pot comportar que quan tinguin el títol i vulguin seguir els seus estudis hi hagi unes dificultats perquè es troben amb una metodologia que no està adaptada com la tenien a quart d'ESO?

En aquests casos, clarament sí, perquè hi ha un cas d'un noi a la classe que no parlava bé la llengua catalana ni castellana... i clar, en l'aula oberta tu els hi demanes uns mínims, ells els assoleixen, per tant obtenen un resultat positiu (Característiques aula oberta), però clar, per exemple ell quan ha arribat a un cicle formatiu, ha comentat el professorat del mateix centre, doncs que aquesta persona no hauria d'haver passat. Per quin motiu? Doncs perquè no domina la llengua, que se li ha d'explicar tot des del principi... Tot i que he de dir que aquest era un dels alumnes que més arguments et donava perquè tu l'ajudessis, perquè tenia moltes ganes i es preocupava i clar en aquest sentit sí que era un dels alumnes que sí que va aprofitar doncs això... Clar, jo amb ell, jo com a tutor de quart havia de fer una orientació durant el curs de l'any passat que vaig compartir amb ells... (Acció tutorial). Clar, perquè jo els vaig agafar al gener, bueno, al desembre, per tant, la primera meitat del curs la tutoria la tenia la professora que hi havia abans. Jo vaig ser tutor del segon trimestre fins al final. I ell tenia molt clar que volia fer mecànica, però després va canviar a un cicle mitja d'administratiu i després va tornar a canviar. I clar, ell em va dir, faré mecànica, però després es va matricular de l'administratiu... I clar, jo com a orientador vaig especificar que de les opcions que ell volia, que la pot ser més aconsellable, perquè també es pensava que potser no estava preparat per assolir els coneixements que es fan al grau d'administratiu, doncs que potser el que era més apropiat per ell era fer el grau de mecànica, perquè també el volia fer, i era la seva primera opció. No es que jo li digués això, sinó que ell em va dir que volia fer-ho. I al final, com he dit abans, es va matricular al d'administració i pot ser, tot i que desconec els continguts del grau mitja de mecànica, potser hagués tingut més bons resultats allà. Que no dic que sigui més fàcil... (Acció tutorial)

No, no, entenc el que vols dir...

A més, va haver-hi una situació molt confusa... Perquè jo parlava amb ells, vaig parlar moltíssim amb ells, i un dia em va explicar, i em deia, es que el meu pare em diu que un negre millor que no faci el grau d'administració i gestió perquè no l'agafaran en cap feina. I es una mica... a mi em va dir això i em vaig quedar una mica... ostres... Jo li vaig dir, a

veure, tu has de fer el que vulguis fer, no crec que sigui determinant el teu color de pell... en aquest cas, clar amb molt de tacte perquè clar, el seu pare li ha dit això... Jo li vaig dir que si volia fer el de mecànica genial, però perquè ell ho volgués fer, i si vols fer el d'administració doncs també serà genial. D'alguna manera, no t'ha de condicionar res del que et puguin dir, en aquest sentit. Però clar, aquest comentari va ser una mica dur, bueno, per mi. Clar, que deu ser la concepció que tenen els pares a nivell social, pot ser, jo no tinc aquesta impressió... Pot ser perquè no m'he parat a pensar o mai he analitzat quantes persones de color treballen a l'administració, pot ser si ho hagués fet tindria una altra visió. Bueno, tu ho deus saber, ja que estudies sociologia... Segurament, aquest tema l'heu tractat...

Sí, però no només en l'administració, es evident que les persones negres tenen menys oportunitats de trobar feina per un racisme estructural i imperant que hi ha encara avui dia.

Llavors sí, en aquest sentit jo desconec una mica perquè no m'he parat a pensar i analitzar com està el panorama...

T'entenc...

Clar jo també comprenia la por que tenia aquest pare pel futur laboral del seu fill pel racisme de les empreses...

M'has dit que vas començar a fer de tutor cap al gener, per tant et va pillar el confinament poques setmanes després de començar...

Clar, el confinament, mirant els temps, va començar fa una setmana, no? Que hauríem començat el confinament, no?

Sí, sí, just el dia 13.

Fa una setmana, per tant jo vaig compartir amb ells una setmana del desembre i físicament, és a dir, a classe, pot ser tres mesos. Fins a posar les notes del segon trimestre, gairebé. Després com a tutor clar, fins a final de curs, quan va arribar la professora a qui jo estava substituint.

Però vas donar classes presencials, no?

Sí, sí, durant tres mesos.

Vale, em podries explicar més o menys en què consistien, com es feien, abans de comences el confinament i les classes virtuals? Tipus horaris, com fèieu les classes...

El tema horaris, normal, 3 hores abans del pati, mitja hora de pati, i unes altres 3 hores de classe. I les classes duraven 1 hora com a tot l'institut. Les classes eren totalment...

Jo realment, a mi em va tocar fer l'aula oberta i també el PIM, que es el pla d'intenció de millora de primer. Seria a primer i a segon... i a tercer, reben aquest nom, el nom de PIM, pla d'intenció de millora, que aquests alumnes són els que molts cops i alguns d'ells són els que al final conformen l'aula oberta a 4t (Característiques aula oberta). La classe, normal, per exemple jo tinc uns continguts, per exemple, a història, anàvem seguint el llibre, el que feia a història era parlar molt amb ells dels temes que es comentaven... bueno, que jo soc de llengua i literatura catalana, que jo d'història, bueno, perquè m'encanta i jo aprenc d'altres temes que no són la meua especialitat, jo llegeixo de tot. I per tant per mi va ser molt fàcil adaptar-me a fer història de quart. Doncs llegíem els continguts i a mi m'agradava molt, també perquè crec que ho necessitaven, doncs compartir impressions sobre el que acabaven de llegir, i hi havia alumnes que els interessava molt i sorgien debats molt enriquidors sobre... per exemple un període que vam tocar va ser les guerres mundials, que són temes en la història que són molt suggeridors i sí que veies que tenien cert interès per la matèria. (Classes pre pandèmia)

Però sí que costava, costava molt agafar... per exemple, si érem 14, potser eren 5 els que s'interessaven. I a l'hora de treballar, això de parlar, de debatre... era fàcil. Però a l'hora de què treballessin i fessin els deures era molt difícil, però molt molt molt molt...

Clar i es que en aquella classe hi havia persones que no volien fer res de res, que el seu comportament era d'estar allà i que passes el que passes... I jo els hi demanava arguments per poder-los ajudar, perquè al final la meua funció es aquesta, jo faré tot el que sigui perquè vosaltres pugueu assolir el vostre objectiu, però necessitava també que ells col·laboressin... Clar perquè jo he sigut professor de repàs durant deu anys i crec que tinc les eines, els recursos suficients per... no per guanyar-me els alumnes, però pot ser per *empatitzar* amb ells (Característiques aula oberta). I al final... Al principi sí que va ser una situació molt dura, perquè pensa que el primer dia un alumne va agafar una cadira, la va aixecar per sobre del cap i volia pegar a un altre, i un altre alumne em va amenaçar... Que aniria a per mi, i clar, jo al principi vaig trobar un escenari en què deia que seria molt molt dur, però en qüestió de 2 o 3 setmanes ells em van conèixer,

jo els vaig conèixer una mica més, i suposo que com van veure que jo intentava ajudar-los al final em va resultar fàcil el dia a dia amb ells. Però al principi no ho veia clar, jo deia ostres...

I durant el confinament, seguíeu el mateix horari de 3 hores, descans i 3 hores més, o les classes eren més curtes, o com ho fèieu?

Espera, que m'he *enrecordat* d'una cosa, et comento, a història feia això que t'he explicat, però a català per exemple, jo t'he de dir que feia els continguts normals per molt que fos l'aula oberta, jo feia els mateixos continguts que podria fer a altres classes, però dedicava més temps, jo es el que pensava, tampoc tinc molta experiència. Per tant jo agafava el temari i anava fent, i si jo havia de dedicar 4 sessions a fer una cosa que en una altra classe hagués fet en una hora i mitja, doncs ho feia, perquè s'havia de fer així perquè ho entenguessin. I al final molts d'ells ho entenien i ho feien i després a l'examen els hi sortia bé. Els exàmens igual, jo el que feia en totes les matèries que tenia amb ells, moltes de les preguntes dels exàmens els havíem fet en exercicis a classe, prèviament. (Classes pre pandèmia) Per tant jo els hi deia, penseu que la major part de l'examen estarà conformada a partir d'exercicis que hem fet a classe i això per ells era un dels motius pel qual la major part acabaven fent els exercicis perquè sabien que anaven a entrar a l'examen, d'alguna manera va ser una manera d'intentar motivar-los, perquè després veien el resultat i era positiu. I es notava que s'ho havien mirat, i aprovaven els exàmens, però els exàmens que jo els hi posava haguessin estat els mateixos que hagués posat a una aula ordinària. (Classes pre pandèmia) El que passa es que pot ser a l'aula ordinària no hagués dit que agafaria exercicis que havíem fet a classe, això m'ho hagués estalviat. Per tant, l'adaptació, doncs pot ser en la manera en el temps que jo dedicava a impartir certs continguts. Sí, m'havies fet una altra pregunta, no?

Sí, que durant el confinament, fèieu el mateix horari de 8:30 a 15:00 les hores que duraven abans o va canviar? Com va ser el format de classe?

Això... des del principi, pensa que els quinze dies primers del confinament, el departament va dir que no es feia classe, que s'aturava tot, no vam fer absolutament res durant els quinze dies. (Adaptació de les classes) Després, sí que hi va haver certa confusió, perquè deien, sí, tornem a classe, però no es podrà avaluar. S'anava canviant, en un breu període de temps, es va canviar, la interpretació doncs d'això, s'avalua, no s'avalua, no es pot suspendre, hi va haver molts inputs que van arribar de diferents llocs

(Adaptació de les classes) i el professorat estava una mica... com ostres... perdut, no? Per què ens arribaven moltes informacions i moltes d'elles contradictòries, es pot, no es pot? Doncs... bueno, la pregunta quina era, que me n'he anat del tema...

Que com eren les classes, si seguíeu les 6 hores de classe o es va adaptar d'una altra manera...

Ah vale, doncs això, ens van dir: Ei, sí, farem classe, però serà una hora a la setmana. Pensa que història seria... eh... si fèiem 3 hores a la setmana, doncs vam passar a una. Vale, llavors vam proposar doncs, la franja que utilitzaries, com per exemple, doncs jo crec que història ho podríem fer el divendres de 9 a 10, llavors... (l'entrevistat té problemes amb la pantalla de l'ordinador) Doncs jo agafava aquella franja, de 9 a 10... (Adaptació de les classes)

I era una hora seguida, amb els continguts exactament iguals que com els fèieu quan hi havia presencialitat?

No.

Ah.

No, perquè el que es feia en aquest cas era tu donaves els continguts de la classe, bueno, o penjaves unes tasques a una plataforma virtual, que no sé si la coneixes, és el Classroom, segur que sí. (Adaptació de les classes)

Sí, la conec.

Vale, doncs vam crear, la major part dels professors van crear *classrooms*, classes virtuals, i allà cada setmana, o sigui dilluns, es penjava... hi havia un dia en el qual jo sempre penjava les tasques, el dilluns, de totes les matèries, llavors, el dia que ens reuníem, no era per fer classe, sinó per comentar dubtes sobre aquestes tasques. De totes maneres, potser els continguts van passar a ser secundaris, perquè el que realment necessitaven molts d'ells era parlar, era parlar, perquè no entenien molt la situació, no l'entenien. (Adaptació de les classes) I al principi alguns d'ells, bueno, hi va haver de tot, eh. Em va fer molta gràcia, a la llarga, dels 14, m'enrecordo que hi havia dues noies que sempre em deien, es que vull tornar, vull tornar a classe. Ho necessitaven, necessitaven tornar perquè ho van passar molt, o sigui a casa, molt

malament. Bueno, eren tres, tres noies, que em deien això. També hi havia altres alumnes que em deien que no, que ells estaven molt bé a casa, que no feien res. Però no feien res de res, ni de les tasques que m'encomanen, no? Però les classes eren això, per comentar les tasques que jo podria haver proposat, i després també per compartir dubtes, exposaven dubtes, i intentàvem... sobretot amb la situació que estaven vivint, en aquest sentit, no. Però no solament aquella hora, jo recordo parlar amb ells per telèfon... (Adaptació de les classes) Es a dir, jo vaig treballar durant el confinament, molt més que en presencial, eh? Però una barbaritat, eh. És a dir, jo treballava matins, tarda, nit, caps de setmana, va ser... Que la meva parella... Clar, jo era tutor... La meva parella també és professora, però no era tutora, i ella per exemple anava més relaxada (Esgotament per la quantitat de feina). Però, es clar, la tutoria, jo la tutoria la recordo com clar, també havíem d'estar pendants de... per exemple, jo a la classe tenia molts alumnes que tenien matèries pendants d'altres cursos, llavors havies d'estar pendent de tot això. I llavors era, estar a sobre tots els dies, tots els dies, i amb els pares, i amb ells, i tutories online també amb els pares... Fins i tot recordo una vegada, que vaig intentar ajudar a una d'ells, un cas especial, perquè portava, hòstia, no sé si tenia quinze matèries d'anys anteriors, i les va acabar aprovant, va acabar aprovant, però perquè vam estar a sobre, vam estar moltíssim, a sobre d'ells. I va acabar aprovant, però jo recordo que per motivar-la, de física i química, era una matèria que tenia pendent, no era capaç de treure-la endavant i vaig dir, mira, saps que? Et faig jo d'aula de repàs, de física i química. I jo es clar, li vaig comentar primer al professor de física i química, vaig dir mira, jo soc el tutor que et sembla això? I va dir vale, em va dir el que havíem de fer i aquella matèria la va aprovar. Doncs aquest fet, el fet de quedar amb ella, i d'ajudar-la a fer el dossier i que al final s'ho tragués va ser el detonant que es posés les piles per treure's els pendants i les de quart. Potser és el cas que jo recordo més... Que també en va haver d'altres, eh, però pot ser que aquest va ser el que més em va marcar (Preocupació pels alumnes/Acció tutorial)

I m'has dit que durant quinze dies vas estar parats, en aquest temps vas tenir temps suficient per adaptar i de fer aquest canvi de classes presencials a virtuals?

Sí, perquè pensa que jo soc una persona que sempre intento tenir-ho tot fet com més aviat millor. Llavors jo vaig mirar un munt de tutorials, però realment és tot molt intuïtiu, és facilíssim, entrar al classroom, crear una classe virtual, penjar unes tasques, fer... bueno, exàmens, allà, fer tot. (Adaptació de les classes) Que jo no vaig fer cap examen, però bueno, el classroom té un munt d'eines i recursos per poder fer tot el que t'imaginis. (Modificació de les formes d'avaluació) I a més, amb tot el que va passar, del

confinament, aquestes plataformes han introduït molts més canvis per adaptar la docència al camp virtual. Així que ara és molt millor que fa un any, pots fer moltes més coses. A mi no em va costar gens, en qüestió de 15 minuts o tu o jo podem crear una classe, incloure els alumnes a partir d'un Excel que va crear l'institut amb les adreces de correu electrònic, i crear una tasca. Això ho podem fer en 15 minuts, llavors, no em va costar. Sí que es veritat, que bueno, depèn de la persona, hi havia professors que ho veien molt, uf... que van patir molt, ho van patir moltíssim. A més, una cosa que va tenir l'institut, és que volia saber de quina manera ens connectaríem, perquè és clar, jo vaig escollir el classroom, però hi havia persones que durant el curs ja tenien altres plataformes, que ja havien utilitzat, i per tant les mantenien. Per exemple, hi havia un professor de llatí que ell utilitzava l'Instagram, ai, no, el Telegram, per poder tenir contacte amb els alumnes i ell per exemple no va canviar, i hi havia uns altres que doncs, utilitzaven una altra eina, i que la major part, qui no havíem utilitzat abans cap eina de cap mena, vam utilitzar el classroom, i el centre tenia consciència de quina manera ens comunicaríem durant el confinament. Volia tenir una informació d'aquesta relació.

(Adaptació de les classes) Realment, l'institut em va sorprendre molt, perquè crec que és... l'excel·lència, en aquest sentit. Clar, ells es regeixen per un segell de qualitat, que es l'ISO, que en un primer moment, era per empreses, però hi ha un institut, que jo no ho sabia, però que ho adopta i per tant, passa auditories externes i clar ho han de tenir tot, perfecte, no poden tenir cap error. I ells són molt metòdics i ho tenen... has de fer això, tal, tal i tal i també, per tant, aquest ordre facilita molt les coses, no? Perquè no has d'improvisar, perquè realment ja ve tot dictaminat.

Vale, i seguint en la mateixa línia que parlàvem abans de les activitats que penjaves al classroom els dilluns, em podries explicar com eren, en què constaven? És a dir, eren semblants a quan eren presencials, on manaves determinades activitats del llibre, o vas canviar la forma de manar els deures?

Mira, et diré, XTEC té un munt de pàgines enllaçades on tu pots trobar, però... milers de recursos, infinits. Una de les coses positives del confinament es que tu te'n adones de que molta feina ja està feta, molta feina. És a dir, si tu vols fer una tasca, la pots crear tu, però també hi ha pàgines enllaçades des de XTEC que pots entrar i tens un munt de materials allà. Jo, per exemple, per cultura i valors, vaig utilitzar una pàgina específica, que ens van, des del departament d'educació, ens van dir, penseu que aquestes pàgines poden ser útils per treballar, totes les matèries i tots els cursos, eh. Però per cultura i valors sí que agafava molt activitats que fossin molt competencials, que fossin significatives per a ells. Situacions que poguessin ser reals i que necessitessin solucions reals, que fossin possibles, llavors, d'aquesta manera, això pot arribar a motivar.

(Adaptació dels deures) Hi ha alumnes que no els motives de cap manera, però hi alguns altres que sí. Els hi va millor, per exemple mirar un vídeo i extreure les conclusions, d'una manera, era un tipus d'activitat diferent, on tu pots plasmar el que estàs vivint amb el que estàs veient. (Adaptació dels deures) Però es clar, una cosa que tenen els instituts es que si tu fas comprar un llibre, has de fer servir el llibre, per què sinó, per què els hi fas comprar? Llavors, jo aquest any que estic amb un altre institut, faig servir el llibre, però també ho complemento amb altres materials que penjo a l'aula virtual. Ara utilitzo les dues, pensant en què si passa alguna cosa, doncs que ells ja coneguin tota la plataforma i hi hagin interactuat. Faig llibre i activitats que no estan relacionades amb el llibre, però sí amb els continguts que hem tractat a classe. Però això, durant el confinament i a l'aula oberta, vaig intentar que fossin activitats molt competencials. I que tot i que s'havia d'invertir temps, perquè consultes a internet, cerca d'informació, contrastar-les, seleccionar... doncs podem dir que la competència de l'àmbit digital la vam treballar moltíssim, moltíssim. (Adaptació dels deures) Bueno, bàsicament, totes estaven interrelacionades, no? Perquè aquesta competència la pots treballar a partir de totes les matèries.

I tots els alumnes tenien connexió i ordinadors, o et vas trobar amb problemes de què no tenien aquests aparells?

Realment, hi va haver de tot, la veritat. Clar, també es va comentar des del departament d'educació que tot l'alumnat tindria un dispositiu i una xarxa d'internet. Per tant l'institut ens va demanar que féssim una llista dels alumnes que no disposaven d'aquest material per poder-les subministrar. I ens van dir, doncs en qüestió d'un temps, els hi arribarà a casa. Però a l'institut va passar una cosa, algú, bueno, no sé què va passar, però no va arribar la informació o es va perdre, però no van arribar els ordinadors i la connexió a internet a algunes cases fins quinze dies abans d'acabar el curs. Clar, això va paraitzar, i van arribar pot ser, si a l'institut, havien de repartir, 25 ordinadors, o 30 o 40, al final en va repartir quants? Cinc, sis? Hi va haver-hi un... entre el departament d'ensenyament, telefònica, crec que era telefònica, que havia d'anar a l'institut, agafar els ordinadors, portar-los a casa dels alumnes, donar accés a internet a les cases, doncs clar, amb el tècnic no es van entendre i per tant tot es va demorar moltíssim, ja et dic, fins a, ja he dit, pot ser quinze dies, direm vint-i-cinc dies abans d'acabar el curs. Es que va ser això, i alumnes que no tinguessin, dels 14, hi va haver 2, que va ser impossible ja contactar amb ells, però impossible, va ser una cosa... un alumne, per exemple, i un altre noi que venia de Pakistan, que encara que volguéssim contactar amb ell, no vam poder. I aquests últims tenien una persona que mediava per ells, vale? Que era d'aquí, perquè

ells no parlaven la nostra llengua, però al final ni tan sols aquesta persona va poder contactar amb ells, i jo recordo que ens van donar un número de telèfon, que jo vaig trucar a casa diverses vegades, i sortia una dona que deia paraules en castellà, i jo preguntava per l'alumne, i em deia que no vivia allà, i coses molt rares. I la psicopedagoga del centre va tractar el tema d'aquests dos alumnes, ella també hi va estar molt a sobre, d'ells dos, però ni ella ni jo vam poder fer res per contactar amb ells. I l'altre alumne, era un alumne d'ètnia gitana, que no tenia cap tipus de recurs, els seus pares tampoc, eh. Ja ni el telèfon... I mira que vam intentar tenir reunions amb ells, però... van ser dos alumnes que... fins i tot aquest noi gitano no va rebre el títol al final... Era molt absentista, i estaven pendents... tot i que no sé com va acabar, perquè jo no vaig acabar el curs allà, però s'estava parlat de què anés a un altre centre per fer activitats preparatòries per un futur poder assolir el títol, un reconeixement acadèmic, però que no seria el títol de l'ESO. A més tenia un grau de... mmm... ostres, no em surt la paraula ara... tenia un grau... una limitació... no sé com dir-ho... una dificultat afegida a nivell cognitiu, com un TDAH, però més encara... no sé com dir-ho, però li sumaven dificultats a la situació que ja estava passant.

I després uns altres, que hi havia una família, on tenien un ordinador a casa, però l'ordinador era pel pare, i per tant no deixaven d'enviar missatges i de trucar dient que volien un ordinador, i que si no no podria treballar, i al final ell va rebre l'ordinador, però ja et dic, molt tard, i aquest cas va ser curiós, perquè clar, era l'ordinador del pare i per tant ell no el podia tocar. I clar, hi havia el rumor de què els hi havia de proporcionar ordinador, i clar, tothom deia, sí, demaneu ordinador que us l'han de donar, i es com que es van obsessionar una mica i volien ordinador i només volien l'ordinador, i si no no podien treballar. I aquesta va ser una de les famílies... per exemple, aquest alumne no va entregar gaire bé res. Teníem una relació de qui feia les tasques i qui no les feia a totes les matèries, i per exemple aquest noi no va entregar gaire bé res de res.

I uns altres, limitacions... Per exemple, dues alumnes... tenien els pares separats, i quan anaven una setmana amb un d'ells, no tenien ordinador, perquè en tenien només a una casa. Llavors una setmana podien treballar, però a l'altra no, només tenien accés a l'ordinador dues setmanes al mes. I clar, com que tampoc van poder rebre ordinador...

Clar, l'aula oberta, la major part d'ells, no tenia accés, cap tipus d'accés, a internet. I ho havien de fer per exemple, clar, com treballàvem?

En aquest cas, clar, l'aula virtual l'utilitzaven aquelles persones que tenien accés, i si no, jo vaig fer un grup de WhatsApp, i allà per exemple m'enviaven les fotos dels exercicis que havien fet i ho fèiem d'aquesta manera. Clar, hi havia alumnes que no tenien mitjans, però realment tenien molt d'interès, així que jo la trucava i li deia vale, has de fer això, ho has de fer d'aquesta manera, has d'entrar a aquesta pàgina i li deia l'enllaç, i has de fer això.

I ella quan ho tenia fet, doncs m'enviava les fotos, pel

WhatsApp, que sí, que van conèixer el meu número de telèfon, però a mi no em va importar, hi ha professors que són... que no ho volen fer, però clar, era una decisió molt personal. Que tot i això jo ho vaig preguntar al centre, i em van dir, que si jo creia que s'havia de fer, que ho fes. Perquè era l'única forma, era necessari mantenir el contacte amb ells fos com fos.

Així en línies generals, només 3 dels 14 alumnes que hi havia a l'aula oberta aquell curs tenien un ordinador propi que podien utilitzar i una xarxa estable. Als altres 11 els hi faltaven o un dispositiu, o internet, i molts d'ells treballaven amb el mòbil i amb les dades del mòbil fins que se'ls hi acabaven. I els ordinadors no van arribar a temps, van arribar molt tard.

I m'has dit que no vas fer exàmens pel Classroom, llavors, com vas avaluar?

Bueno, la sort que vam tenir es que havíem fet dos trimestres sencers, ja ens van dir des del departament, bueno, ens ho van comentar, que nosaltres... Clar, perquè aquesta informació arribava a direcció, i nosaltres fèiem claustres, reunions de departament, tot igual, i era allà on ens traslladaven la informació. Doncs ens van dir que la nota final vindria determinada pel primer i segon trimestre, seria això, per tant, clar. Una altra cosa haguera estat que el confinament hagués arribat en finalitzar el primer trimestre, llavors, clar, no disposes d'un període de temps que sigui significatiu per poder avaluar tot un curs, però clar com que va ser a finals del segon trimestre, que les notes ja estaven posades, i llavors això va facilitar les coses, perquè sí que l'única cosa que ens van demanar va ser que donéssim oportunitats per recuperar. Per recuperar, perquè com que les notes anirien sobre el primer i el segon trimestre, havíem de fer el que fos perquè els alumnes recuperessin el primer i el segon trimestre, perquè les notes del tercer serien el resultat d'aquest dos.

I per recuperar, que eren, dossiers amb activitats?

Sí, treballs com els que t'he dit, que fossin molt competencials, perquè això sí que ens ho van dir, també, es a dir, no podeu fer... no podeu dir, bueno, jo es el que dedueixo dels comentaris que feien, jo deduïa que deien; no podeu dir pàgina, pàgines... Llegeix-te pàgines 24, 25, 26, 27 i fes els exercicis de l'1 al 10, això no s'havia de fer. S'havien de fer activitats d'una altra tipologia, i els enllaços que ens van enviar, que ens van facilitar, d'xtec, que jo no ho sabia, però tots els dubtes que un professor pugui tenir, allà estan resolts, ho tens tot súper ben explicat, i la quantitat de recursos que hi ha, molta gent no ho sap, molts professors no en són conscients, sobretot els novells, com jo, els interins novells. I hem treballat molt això, perquè allà, ho trobes tot... Clar, per recuperar

era preferible fer activitats d'aquest tipus, i sobretot amb els de quart de l'aula oberta, perquè amb els de primer era bàsicament que llegissin, que parlessin, que escriguessin, amb temes, doncs, diferents, a partir d'una cançó... Així que els dos primers trimestres van ser els importants i el tercer, qui feia les tasques, doncs era un argument més a favor seu per ajudar a la recuperació d'aquelles assignatures que podrien haver quedat pendents mesos abans.

Hem parlat també de com ha afectat el COVID a l'alumnat, o sigui, està clar que el confinament ha afectat la totalitat de la societat, i de l'espai educatiu, tant als de primer, segon, tercer, universitaris... però creus que ha tingut un impacte diferent en aquests alumnes d'aula oberta?

De l'aula oberta? Clar, jo he perdut el contacte amb ells... mmm... el confinament... jo et puc dir que durant el confinament sí que es veritat que el que t'he comentat abans, que hi havia persones, hi havia alumnes, que estaven desitjant tornar perquè volien estar amb els companys, que necessitaven socialitzar... Perquè clar, posant la vista enrere, jo recordo el dia, que es va declarar el confinament, si haguessis escoltat els crits, a tot l'institut, eh, quan es va dir, es va comentar a l'última hora, abans de sortir... Doncs els crits a l'institut... brutals, brutals... tots els alumnes cridant, saltant, perquè arribava el confinament i eren com unes vacances...

Sí, jo crec que tots els alumnes ho vam veure així, a la uni tots els de la classe dèiem, va, quinze dies per poder-nos posar al dia amb el temari, i després quan vam veure que això s'allargava, ja va ser diferent.

No, si entre els professors també hi va haver molta alegria, de dir, bueno, mira, el segon trimestre, que ja estàvem quasi al final, que quedava molt poc per les vacances de setmana santa, també pensàvem, va, quinze dies, empallem amb setmana santa i després ja tornem. Però bueno, sí, aquesta manera... clar, a l'institut, com que la majoria d'ells venen de pobles molt més petits, de 100 o 200 habitants, com a molt... doncs els alumnes que vivien en aquests pobles, crec que no van ser del tot conscients del confinament, del que comportava el confinament, jo crec que van portar una vida més normal que els que vivíem en localitats més grans. Es clar, jo no sé com era la vigilància en un poble de 60 habitants com ho era Forés, o de 500 com era Solivella, pot ser, no van viure un confinament real. Però els de Montblanc, aquests sí, que els veies patir una mica, aquestes noies per exemple, que no és que volguessin venir per... no sé si alguna d'elles em va arribar a dir que voldria venir fins i tot a fer classe, com dient, tornem a la

normalitat, perquè al final els acabava afectant. Bueno, i sentiments de ràbia, o frustració, bueno, elles tres, que ho vaig veure. Però n'hi havia d'altres que jo els hi preguntava, que, com ho porteu? Teniu ganes de tornar? I ells, els de Sarrià, per exemple, em deien que no, que ells estaven molt bé i que no feia falta tornar.

M'has dit abans que hi havia uns alumnes amb qui va ser molt difícil contactar, però creus que aquest confinament i docència digital ha augmentat el risc d'aquest abandonament escolar, d'alumnes que s'havien de treure el títol, i que degut a aquest confinament, s'ha despenjat i ja no se l'ha tret?

Sí, en aquests dos casos s'ha estat molt a sobre d'ells, tot i això, tan bon punt podíem contactar amb ells, ho fèiem, el que passa és que era extremadament complicat poder-ho fer. Des de direcció, tutoria i equip psicopedagògic s'ha intentat treballar amb aquests alumnes. Vam batallar molt amb aquests alumnes per poder trobar una solució digna per ells, i fins al final. Jo per exemple, jo mirava els correus, veia que estàvem al juny, i el nom d'aquest alumne era un tema constant entre els professors, i d'un altre noi, també. En aquest últim cas, estava clar que repetia el curs i se li estava ajudant d'alguna manera perquè pogués practicar conversa, ja que no parlava la nostra llengua, que pogués practicar amb persones d'aquí perquè millorés el seu català i castellà, es va intentar que no es perdés, aquest alumne. No sé si es habitual, això. Però m'has fet la pregunta i m'has fet pensar, si realment és així, que de vegades l'institut no pot fer res i acaben abandonant escola abans de treure's el títol de l'ESO. Clar, degut a aquesta desconexió de la presencialitat entre l'institut i l'alumne, aquestes persones que ja es troben en una situació de vulnerabilitat, encara es troben més risc en acabar la seva vida acadèmica molt més aviat del que tocava, tindria lògica. El pare d'aquest noi, tot i que tampoc parlava la nostra llengua, a partir d'una persona intermediària vam poder acabar parlant amb ells i ell sí que tenia molta predisposició a què el seu fill seguís estudiant. Si havia de repetir, doncs s'havia de repetir, no passava res, però que ell també tenia interès a buscar una persona amb la qual mantenir conversa per facilitar l'aprenentatge, doncs també. Per tant, com aquest alumne repeteix, se li farà un acompanyament, i l'altre noi, se li ha intentat buscar una solució per fer cursos al Conca Activa, que suposo que sabràs que es, no?

Sí, sí, en tinc coneixement.

Doncs allà s'imparteixen uns cursos allà on et donen un reconeixement de formació, i ell ja s'havia decidit a realitzar aquests cursos. Jo recordo al segon trimestre, abans del

confinament, les reunions que vaig tenir amb els seus pares, ells estaven contents que s'hagués trobat aquesta solució pel seu fill. I ell també, ell tenia unes expectatives molt superiors, no era conscient. Clar a vegades és difícil, per exemple, jo puc ser una de les coses que més em costava era fer la funció d'orientador i orientar-los cap allà on ells no volien, això em costava molt. Per exemple, a mi, jo quan estudiava, que jo tinc quaranta anys, eh. I vaig fer EGB i BUP, però jo quan vaig acabar EGB, a 8è, un dels professors em va dir que jo no havia de fer BUP perquè jo no seria capaç de fer-ho, i jo deia, vale, tu digues el que vulguis que jo ho faré. I al final, em vaig llicenciar, i he tret matrícules d'honor a la universitat, i la meua mitjana de carrera es prou bona, i d'alguna manera em costava molt fer aquesta tasca d'orientador sense ser "bruto" amb ells, perquè realment els entenia. Per això la feina d'orientador em va costar tant, amb ell, perquè ell tenia unes expectatives molt altes, però és veritat que tenia una dificultat reconeguda que era aquest problema cognitiu, i a sobre, era molt absentista, no venia a classe, llavors, tu parlaves amb ell i veies que ell no acabava d'entendre perquè havia de venir a classe. Vam debatre molt al claustre, sobre si aquesta persona havia de tenir l'ESO o no, clar, tu tens un títol, i amb l'ESO et pots posar a treballar, i sense l'ESO no pots treballar a cap lloc. Va ser un debat molt candent entre els membres de l'equip directiu, el tutor, que era jo, i l'equip psicopedagògic, i fins a l'últim moment que no es va prendre una decisió. Els dubtes que teníem era, si li donem l'ESO, però realment no ha assolit els coneixements, pot suposar un problema si vol seguir la seva formació, però si no li donem, pot arribar a què no se la tregui mai i això pot dificultar-li la "búsqueda" de feina.

Pel que tu m'has explicat, considero que sí, però creus que en línies generals s'ha tingut en compte el context tan difícil que estaven passant els alumnes durant la pandèmia, ja que en molts casos el confinament ha comportat la pèrdua de feina, la mort de familiars arran de la malaltia. Creus que s'han tingut en compte aquestes dificultats tan grans en els alumnes?

Per part de la comunitat educativa, crec que vam estar molt guiats per ensenyament, ja que ens van dir que per les notes, ens havíem de basar en el primer i segon trimestre, per tant, tot el que fessin de més, només sumava, en cap cas perjudicava. I a més, has de fer totes les recuperacions possibles, totes, totes, totes, perquè l'alumne es pugui treure els trimestres que tingui suspesos. Així, que ja sabíem quin seria els resultats, que era que havien d'aprovar, o almenys, que hagin tingut totes les oportunitats per fer-ho. Una altra cosa és com una persona se senti en aquesta situació, també pensa que qui manteníem un contacte més estret amb ells érem els tutors, la resta de professors, al final del dia, es limitaven a impartir els seus continguts i ja està, com a molt ens

comentaven a nosaltres qui feia o no feia les activitats perquè nosaltres en busquéssim una solució. Clar, realment, els tutors, jo crec que hem sigut nosaltres els que hem fet la feina bruta, pensa que tota la responsabilitat del desenvolupament dels alumnes, és a dir, del desenllaç final, jo considero que estava sobre les espatlles del tutor. Clar que ha passat, jo crec que aquest any hi ha una cosa curiosa en l'institut on estic aquest any, m'ha sobtat una cosa que he pensat ostres, doncs és genial. I es que en cas de confinament el tutors no serien els únics que farien la tasca de tutoria, sinó que seria repartida entre tots els professors del claustre, per tant jo aquest any no soc tutor, però potser em tocaria fer la tutoria a una classe en cas de confinament o una altra situació extrema. Clar, això es genial, perquè es clar, la responsabilitat és compartida. I es que jo vaig tenir la sensació que jo com a tutor no vaig tenir vida durant el confinament, va ser una cosa, que jo no m'ho creia. Preferia fer classes presencialment, que fer les coses d'aquesta manera, i arran d'això doncs permet millorar, jo no sé com s'està fent aquest any a l'institut, però també es veritat que hi havia professors que tenien iniciativa, jo recordo professors que no eren tutors, però que sí que mantenien contacte amb els alumnes, però hi havia de tot. Hi havia profes molt implicats amb la situació que estàvem patint, sobre tot l'alumnat, i que mantenien un contacte regular amb ells, i després, doncs aquells que es limitaven a fer la feina i si hi havia algun problema, ho parlaven amb mi. Però crec que això no es particular de l'institut, sinó que pot passar a qualsevol lloc.

Sí, fins i tot ha passat a les universitats.

I tu, en particular, com vas viure aquest moment en què definitivament anunciaven que tancaven les escoles?

Jo en particular, estava bastant tranquil, és a dir, ja es comentava, ja s'estaven preparant coses, i en menys d'un mes, es va intentar adaptar tot, molt ràpidament, tenint en compte la situació que estàvem, jo crec que vam anar ràpid. I clar, pensàvem primer que serien quinze dies, però quan ja et comuniquen que es indefinit, doncs intentes entendre que bueno, a partir d'ara has de treballar diferent, i que tot allò que feies abans presencialment s'havia d'adaptar a la virtualitat. Sobretot, el que em va tranquil·litzar, es que ja no hi havia la mateixa incertesa que els 15 primers dies, això va permetre que jo m'adaptés millor i digués, d'acord, això es el que toca ara. Patir, no vaig patir, però sí que vaig ser conscient de la gran quantitat de feina que comportaria dur a terme una tutoria a l'Aula Oberta en aquestes condicions. I es clar, la situació que vivien els alumnes de l'Aula Oberta, amb manca de dispositius, amb dificultats perquè els hi arribés la feina, va ser difícil. Però també et dic una cosa, jo he après molt. Em va tocar

fins i tot passar l'auditoria interna que fa l'institut, com a tutor, que bueno, li toca a qui li toca, i em va tocar a mi, i això em va fer posar les piles, i aprendre moltes coses, que he pogut aplicar aquest any. Sonarà difícil d'entendre, però no sé si canviaria aquesta experiència, per què? Doncs perquè m'ha donat molts coneixements.

I en conjunt del centre i direcció, quina creus que ha sigut la seva prioritat?

La seva prioritat? L'acompanyament, que els alumnes estiguessin bé, que poguessin continuar els seus estudis i que ningú es despengés. Per això les reunions, la insistència de tractar els temes d'aquests dos alumnes, sobretot. Amb la coordinadora pedagògica també vaig parlar moltes vegades sobre certs alumnes, sobre els dispositius, sobre com havíem de tractar certes coses, que d'alguna manera, la prioritat era que els alumnes assolissin i tinguessin èxit en els seus objectius. I per això també totes les indicacions des del centre eren aquestes, s'ha de fer el que sigui per ajudar-los, per facilitar aquesta situació el màxim possible. S'ha de propiciar això, que tothom assoleixi.

I hem parlat molt de la teva feina com a tutor, i es que les tutories acostumen a ser un mitjà molt efectiu per comunicar-se institut-alumne i institut-famílies, on es treballen doncs aspectes educatius, socials, on els alumnes poden expressar els seus problemes i dificultats, en aquest cas, les tutories es van mantenir igual que quan hi havia classes presencials, és a dir, un dia a la setmana una hora de tutoria col·lectiva o eren més individualitzades?

Bueno, pensa que en aquest cas les tutories eren pràcticament diàries, perquè jo trucava per telèfon i parlava amb ells, cada trucada que feies era una tutoria. Tu els trucaves, i els hi deies, bueno que tal com porteu la feina, i teniu dubtes, i tal, i acabaves parlant de tot, de la situació, de com l'estaven vivint, de què era el que passaria, clar, també tenien incertesa, no sabien que implicaria el confinament en les seves notes, no sabien si podrien aprovar el curs així... No sabien que farien l'any vinent... Clar, tot això, fins a l'últim moment, jo recordo que tutories presencials també en vaig fer, cap allà al juny, amb les mesures de seguretat i tot. Des de l'institut ens van dir que les úniques tutories que féssim presencialment fossin les d'orientació educativa en el cas dels alumnes que acabaven ja l'ESO, jo les orientadores també les feia online, o per videoconferència, però va haver-hi algunes que les vaig fer presencials. Sobretot en el cas d'una alumna, que tenia un cas una mica més delicat. Però és això, jo tutories amb ells les feia diàriament, potser fins i tot podríem dir que hi va haver més acompanyament durant aquest confinament del que hi pot haver en presencialitat. Clar, perquè durant el curs és

tan sols un dia a la setmana de tutoria, i a sobre l'has de compartir amb tots els teus companys. I el que feia era més generalitzat, fèiem tutories del que es podia estudiar a Catalunya, les sortides que això tenia, miràvem les pàgines, fèiem DAFOs...

I amb els pares també vas fer reunions?

Sí, bueno, amb els pares, per telèfon moltes vegades, i pel Meet també. Una mare em va demanar una tutoria, perquè clar, com no em coneixia, ja que coneixien a la professora que jo estava substituint, i ho vam fer pel Meet.

D'acord, i per ja quasi finalitzar, quina ha sigut la teva valoració del traspàs de la docència presencial a la virtual?

La meva valoració? Clar, es que jo amb la docència virtual ja estic familiaritzat, perquè jo vaig estudiar el grau de llengua i literatura catalana a la UOC. Jo pensava al principi, perquè el departament d'ensenyament no es posa en contacte amb universitats que són referents a nivell mundial en docència virtual, perquè la UOC es referent. I no es crea una plataforma des d'ensenyament, amb transmissió de coneixement per part de les universitats a distància. Jo per exemple, el Classroom, a mi em recorda moltíssim a la UOC. Per tant jo, per mi va ser fàcil i bona, el traspàs. Sí que es difícil, per exemple, la meva parella que es professora a un institut de Reus, allà si un grup es queda confinat, fan les 6 hores de classe igual que en presencial, i jo crec que és massa dur. Jo pensava, ostres, no sé si convenia, pot ser sí que augmentar les hores setmanals, però pot ser fer tot l'horari era massa. Pot ser fer una hora es massa poc, però fer-les totes es fins i tot exagerat. Jo crec que el traspàs ha sigut bo, sempre tenint en compte el professor i que s'ha d'escollir bé l'eina. Hi ha persones que treballen molt amb el Moodle, no? Que ja el tenen implantat a l'institut i ja tenen la seva manera de fer, que es una eina súper valida, però el Classroom considero que una persona que no tingui coneixements, en qüestió de dies es capaç de fer-lo servir, es molt intuïtiu. I a més, crec que cada cop es farà més ús d'aquestes eines virtuals, perquè aporten molta competitivitat al sistema educatiu.

I per finalitzar, en cas que hi tornés a haver un confinament, que esperem tots que no sigui així, si no es pogués tornar a anar a l'institut de forma presencial, que canviaries, que milloraries?

Que canviaria? Doncs mira, aquest any, una de les coses que jo... La previsió. Jo per exemple, soc una persona molt previsor, i allò dels dispositius electrònics, no pot ser que la comunitat educativa, no pot ser que estigui a mig gas amb això. **Com pot ser que l'administració no sigui capaç d'organitzar una cosa tan senzilla com es administrar als alumnes dels dispositius electrònics que necessiten per seguir les classes, que triguin tres o quatre mesos, això no es pot admetre.** Es una de les coses que jo no em podia creure. I mira, aquest any al meu institut gairebé tots els alumnes, una gran majoria, compten amb connexió i ordinadors per poder dur a terme les tasques en cas que es confini la classe. I els professors també han actualitzat tots... bueno, els que tenen plaça, jo com que aquest any estic a una plaça de suport per COVID, no tinc dret a ordinador, però entre els professors també s'ha repartit ordinadors. Suposo que es una manera de preveure una de les coses amb la qual més van fallar. Una vegada ells disposin dels ordinadors, tot lo altre va més rodat, l'altra cosa es la predisposició a treballar. Bueno, i una altra cosa que com ja t'he comentat, canviaria, seria pot ser, augmentar les hores de classe, en comptes d'una hora a la setmana, fer-ne dos o així, perquè crec que es massa poc.

D'acord, doncs ja donàriem per finalitzada l'entrevista, espero que vagi genial el que queda de curs, i moltes gràcies pel teu temps.

Gràcies a tu.

Entrevistes Alumnat

Codis

Classes pre pandèmia

Adaptació de les classes

Modificació de les formes d'avaluació

Adaptació dels deures

Concentració

Hàbits d'estudi

Ajuda

Equipament / espai de treball

Acompanyament del tutor

Angoixa per la feina

Malestar pel confinament

Confusió per la situació d'incertesa

Entrevista Maria²

Vale primero de todo me presento. Soy Judit, estudio sociología, estoy en el último año. Y mi TFG va sobre la experiencia que tuvisteis los estudiantes del aula abierta en concreto, durante el período de Covid. Te aviso que esta reunión la grabaremos para poderla analizar después y extraer conclusiones de esta. ¿De acuerdo? Te lo digo más que nada para avisarte que esta entrevista es anónima y que lo que digas solo se va a utilizar para el estudio.

Sí, perfecto.

La primera pregunta que tengo Es que me hables un poco de qué pasaba antes del confinamiento. Porque el confinamiento se produjo en el segundo o tercer trimestre... ¿Y me podrías explicar cómo hacías las clases antes del confinamiento? ¿Cómo era la dinámica en el aula abierta antes del confinamiento?

Pues era como una clase normal, lo único que nos tenían con más atención. ¿Entiendes lo que quiero decir? O sea, no... El funcionamiento de las clases era el normal. Es decir,

² S'han utilitzat pseudònims per garantir l'anonimat de l'alumnat.

una clase normal reducida, o sea, con menos personas con una clase normal. Pero la clase iba igual.

Vale, ¿y qué horario hacíais?

De 8:30 a 3 del mediodía.

Una hora la clase duraba, ¿no?

Sí.

Vale. Y cuando nos dijeron que había confinamiento, en principio, durante 15 días... ¿Vosotros estabais en el Instituto, ¿verdad? ¿Cómo lo vivisteis? ¿Cómo notaste la clase en aquel momento?

Pues la verdad es que nos dijeron 15 días y nos lo tomamos como 15 días de vacaciones. Pues estábamos contentos, la verdad. Porque no teníamos conciencia de la gravedad de lo que estaba pasando.

Vale. ¿Y empezasteis a hacer las clases por ordenador justamente cuando se decretó el confinamiento? ¿O empezasteis más tarde?

Pues pasaron 15 días y, a partir de entonces, empezamos con las clases normales con el Classroom...

O sea que durante 15 días no hicisteis nada porque no daban ninguna indicación del Instituto, ¿no?

O sea, deberes que yo recuerde, sí. Pero las clases online no... No estaban en funcionamiento todavía.

Vale o sea que os enviaron Trabajo para aquellos días... Vale. Y, por el contrario, antes de empezar el confinamiento, cuándo lo empezasteis... ¿Cómo hacíais las clases?

Lo hacíamos con Classroom, con Google Meets... Y haciendo clases online, haciendo el trabajo que nos enviaban todo vía ordenador.

Y en las clases, por ejemplo, pongo un caso si antes del confinamiento, en el caso de catalán, 3 o 4 horas. ¿Durante el confinamiento se mantuvo igual? ¿Hicisteis las mismas? ¿O menos?

Menos

Vale, ¿cuántas menos?

1 h. Si eran 3, lo hacíamos todo... para pasarlo más rápido, no sé si me explico...

O sea, pasasteis de hacer 3 horas a hacer 1 a la semana. ¿En esta hora se hacía clase tal como se conoce hacer tema o era más para repasar todo el trabajo?

Bueno, era más repasar el trabajo, es verdad que había profes que durante esa hora sí que ponía en faena y la tenías que entregar... Pero normalmente explicaban un poco y no mucho más.

¿O sea que muchas veces hacíais el trabajo sin haber recibido ninguna explicación antes?

No, hombre, tampoco.

Ah, bueno, pregunto.

Una explicación breve, no sé si me explico, no estaban una hora explicando, y pasábamos a hacer los ejercicios.

¿Y hacíais esas mismas asignaturas o hubo alguna que dejasteis de hacer?

No, hacíamos las mismas, lo único es lo que te explicaba, que nos redujeron las horas.

Vale ahora, por ejemplo, me vienen a la mente asignaturas como educación física que son más prácticas. ¿Cómo pasasteis hacerlas?

En educación física empezamos a hacer PowerPoint de los temas que debíamos tratar. Pero educación física como tal no volvimos a hacer nunca más.

Vale.

Básicamente lo que hacíamos era ver vídeos haciendo ejercicios y tal. Pero no lo que conocemos que era.

¿Te costó seguir este ritmo de clases en línea?

Sí, bastante la verdad, porque a mí... Me costaba un poco estar en clase, pues estando en casa, en la mía, me costaba concentrarme. Pues no, no era muy fácil, la verdad.

¿Y hubo algún momento en que te llegases a estresar por no poder hacer todo el trabajo que te mandaban?

Sí, un poco un poco, sí.

¿Por qué, por la gran cantidad de faena que teníais o por el poco tiempo?

Básicamente porque las horas que estás en el cole debes aprender a distribuirlas estando en casa. Así que me quedaba sin tiempo y me agobiaba bastante.

¿Y cuándo tenías alguna duda sobre algo podrían ayudarte tus padres o tus hermanos? ¿O ibas a alguna Academia para que te echasen una mano? ¿Cómo resolvías las dudas?

Si tenía alguna duda, algo podía preguntar en casa. Pero si no, teníamos el WhatsApp de los profes y podíamos contactar con ellos directamente.

¿Teníais el WhatsApp de todos?

No, solo del tutor y de la jefa de estudios, que nos hacía matemáticas.

Vale... ¿Crees que aprovechando la situación os enviaron más deberes diciendo que como estabais más tiempo por casa, tendréis más tiempo para hacerlos?

Sinceramente, no sé si es porque estábamos en el aula abierta, pero... Ni la mitad de la que podía haber sido la verdad.

¿Y cuánto tiempo tardabas en hacer estos ejercicios? O sea... Si os daba una semana de margen, ¿podrías acabarlos dentro del tiempo? ¿O no?

Pues depende la verdad, había cosas como los resúmenes, trabajos de buscar en internet, como más de buscarte la vida... y después otro tipo de ejercicios que eran preguntas respuestas. Estos últimos sí que los hacía rápido y los entregaba rápido, pero había otros que he dejado para el último momento, la verdad.

Vale en relación con los tipos de deberes diferentes que decías... ¿me podrías explicar cómo eran más o menos? O sea, los diferentes tipos de ejercicios, ¿cómo iban?

Por ejemplo, los del libro nos decían, coged de tal página, copiad las preguntas y hacerlas. O leed este texto y responder las preguntas. No era faena que tuvieses partirte de los cuernos, nos lo pusieron bastante fácil.

¿Estas actividades eran obligatorias o eran para subir nota?

Algunas y algunas no. Algunas eran obligatorias y otras las ponían para sí querías subir la nota.

Vale, ¿y cómo entregabas estos deberes que os enviaban?

Por Classroom o si no le entregábamos las fotos por WhatsApp del libro o de lo que hubiésemos hecho.

Vale. ¿Y esta plataforma que dices, el Classroom, será fácil de utilizar?

Al principio no porque no lo había utilizado nunca y no había salido del Gmail, pero bueno. A raíz de todo lo que está pasando, vas cogiendo práctica.

Vale. Sabemos que la pandemia ha afectado a todo el mundo, pero vosotros creéis que pensaban en los estudiantes. Es decir, ¿Crees que han pensado en vosotros que tenéis un futuro incierto porque no sabíais que estaba pasando y que os iba a afectar a los estudios? ¿El aislamiento social también afecta a las personas...? ¿Creéis que se ha tenido en cuenta?

Yo creo que no

¿Por qué dices esto? ¿Qué viste que te lleva a decir esto?

Pues básicamente que al inicio sí que había un control, pero es que al principio esto fue un caos, ya te digo que nos lo tomamos como unas vacaciones y después fue como un “qué está pasando”, ¿sabes? No sé si me explico

Vale, y el confinamiento duró casi hasta final de curso, por lo tanto, os pusieron las notas de un 3r trimestre que fue todo online... ¿Podrías decirme cómo os evaluaron?

Ehh... Doncs suposo que de la mateixa manera que estant a classe, l'únic que si van tenir en compte de què estàvem a casa, però jo crec per la nostra classe, o sigui l'aula oberta. No sé com ha anat a les altres classes, saps lo que et vull dir? Ens ho van tenir més en compte per nosaltres, per la classe reduïda.

I vau fer exàmens? Online?

No, no, no...

O sigui, que tot el que fèieu era treballs i tal, totes les avaluacions van ser treballs...

Si, bàsicament...

Vale... seguint amb els exàmens, el tema de recuperar algunes assignatures... Aquestes assignatures que recuperàveu, no sé si tu en vas haver de recuperar, eren...

Si, alguna sí

Vale... aquestes van ser tot amb treballs, cap exàmens en plan...

No, no, no... Un dossier o un PowerPoint... Coses així, saps? Molt... com t'he comentat abans, no exàmens tipus com els que es podien fer abans...

I a les classes havíeu de tenir el micro i la càmera oberta? Era obligatori tenir la càmera i el micro oberts o no?

Eh... En teoria sí, però encara no estava posat com una ordre, diguéssim. Saps, com ara que a les classes online sí que ha de ser així, no ens ho posaven com una ordre.

Vale... I tu creus que això produïa que, efectivament, com has dit abans, la concentració fos menor?

Sí, sí... *riu*

Normalment... bueno, quan anava a l'institut recordo que fèiem una hora de tutoria on allà explicàvem al tutor tots els problemes que teníem, les dificultats amb alguna assignatura, amb algun professor... Realment és una hora a la setmana, però que jo trobo que és molt important a l'hora... sobretot a quart, quan ja esteu a punt d'acabar l'ESO... Es van seguir fent les tutories?

Sí, amb el tutor sí es van seguir fent, però d'una manera diferent, no era... no eren tutories com les que fèiem a classe...

I com eren?

Bàsicament, ens preguntava com portàvem el confinament, què creïem que passaria, si això s'acabaria ràpid, si no... bàsicament parlàvem del tema que estava passant. No hi havia cap tema de tutoria per parlar, tampoc.

I eren tutories amb tota la classe o eren individuals?

Depèn. Si era l'hora de tutoria sí que la fèiem tots junts, però a vegades el professor... si havia de parlar amb tu personalment, tu parlaves per WhatsApp, o per trucada, o pel Gmail...

Vale, o sigui, fora de la tutoria de les classes heu tingut un contacte bastant directe amb lo que és el tutor, no?

Sí, sí..., el tutor ens va ajudar bastant. Sí, sí...

Vale, i quan has tingut un problema, li has pogut explicar sense cap problema, ha estat per vosaltres, vull dir...

Si, sí... Obríem el WhatsApp, li explicàvem el què, i ell ja feia el que havia de fer.

Vale... I els teus pares han fet alguna mena de reunió amb el tutor?

Si, quan... Quan va arribar final de curs, per... per veure si m'havia tret l'ESO, si no, tot això... Doncs sí, van fer una reunió.

Vale... m'agradaria que em parlessis, també, de com va ser el lloc on tu vas fer les classes online. És a dir, les vas fer a la teva habitació, al menjador... Com era aquell espai on tu treballaves durant el confinament?

Era la meva habitació. Posava el mòbil o l'ordinador amb què hagués de fer la classe sobre l'escriptori i com si estigués a classe, *sentada*, allò... m'entens? Estava sentada a l'escriptori de la meva habitació i posava el mòbil allí i a fer classe. *riu*

Vale... I tu tenies un ordinador propi?

Ehm... No, en aquell moment no.

Vale, i com feies les classes, doncs?

Normalment amb el mòbil.

Vale... i t'era difícil fer-les? Perquè clar, si no tens ordinador, tant les classes com els treballs com els deures els feies amb el mòbil...

Si

Vale, i t'era difícil...

O si no, com que el professor ho sabia, que jo no disposava d'un ordinador, doncs li feia la feina a mà i li passava una foto.

Vale... i era complicat seguir les classes i tot amb el mòbil? O era igual que amb un ordinador?

Era igual que amb l'ordinador, però... és lo mateix que et deia abans, la concentració i tot això doncs no és lo mateix.

Vale... I l'internet a casa bé, no? No teníeu problemes d'internet o et faltava xarxa de connexió?

A mi no. A mi internet i això sí que tenia. Sí que hi havia nens de la classe que no disposaven d'internet.

Vale... i tenies coneixements per utilitzar aquests dispositius? O sigui, m'has dit el mòbil, que el teniu més per la mà, però el Word, tot el que feies servir per fer els treballs... tu ho sabies fer servir bé?

Sí, a part del classroom tot lo altre sí que ho he tocat alguna vegada.

Vale... Un altre tema de què voldria tractar és que arran de l'aïllament social que vam patir perquè estàvem confinats, per lo menos amb la meva experiència també com a estudiant, el que va passar és que passava moltes hores a l'habitació perquè realment és el meu espai de descans i era el meu espai de feina també. Vas sentir el mateix? Vas sentir que et costava separar el temps de feina del temps lliure?

Sí. Sí, la veritat és que sí, perquè havies de distribuir les hores en les quals tu estaves a l'institut estant a casa, també la vida social o com vulguis dir també, havies d'aprendre a distribuir-te les hores bé per poder tenir vida social i atendre també al cole.

Vale... I què feies durant el teu temps lliure?

Doncs... lo que em deixaven fer, bàsicament. Amb tot això de les restriccions...Sortir al carrer i ja està.

Vale... I tu feies videotrucades o socialitzaves amb els teus companys de classe fora de les classes virtuals?

Home si, amb els companys amb els quals més m'avenia sí.

Vale, o sigui que d'alguna manera aquest contacte amb els companys, jo el que feia és... jo t'explico també des de la meva experiència... jo el que feia és moltes vegades és per fer els deures o després de classe ens quedàvem un estona a la trucada i estàvem allà parlant. Vosaltres també ho fèieu? També teníeu aquest contacte, aquesta socialització, no?

Eh... bueno, no. La veritat és que no.

Vale... I emocionalment com t'has sentit durant el confinament?

Ehm... M'he sentit... és que no sé explicar-ho. Et diria estressada, però no sé, és que bàsicament per la situació en general. M'he sentit confosa perquè no he sapigut en cap moment lo que passaria i... saps?

Vale... Més enllà de lo que és la mateixa escola t'has sentit *agobiada* perquè no sabies quan acabava la situació, què passaria al futur... aquesta incertesa. I això ho has pogut parlar amb el teu tutor?

No, això ho he parlat més bé a casa, amb la família.

Vale... m'agradaria seguir parlant de l'aula oberta. Tu creus que estar a l'aula oberta t'ha ajudat a treure't l'ESO?

Si, si, si... Perquè jo era una alumna que no és perquè no volgués, sinó perquè feia moltes faltes d'assistència, em costava molt anar a l'institut, estar amb la gent... i... uf... A base de què em posessin en aquesta aula doncs vaig començar a obrir-me dintre d'una classe, no? O sigui, si et posaven en una classe de 30 persones i no... no preguntava els dubtes, no... saps? I en aquesta classe vaig començar a obrir-me una mica, a preguntar dubtes, a parlar amb els profes dels meus problemes...

I creus que hagués sigut diferent si t'hagués pillat el confinament en una aula normal i no en l'aula oberta?

Si, des del meu punt de vista sí. Bàsicament perquè no tenen la mateixa atenció per tu. No et donen la mateixa atenció si tens dubtes i tot això sí que te'ls solucionen, però no estan de la mateixa manera per tu que en una aula oberta.

Vale... una pregunta que et voldria fer, tu vas fer quart a l'aula oberta i tercer el vas fer en un aula, per exemple, 3r A, 3r B o 3r C, veritat?

Si, va ser quan em van passar a l'aula oberta.

Vale, i em pots explicar una mica en un primer moment els canvis que més vas notar de passar de tercer... o d'una classe ordinària a l'aula oberta?

El primer que vaig notar va ser, clar... en estar en una classe amb 30 persones a estar en una classe amb 10 com a molt, doncs vaig notar molta confiança... saps el que et vull dir?

Entre els alumnes o entre alumnes i professors?

Les dues coses.

Bueno, ja has acabat l'ESO. Tenies pensat què fer un cop acabada l'ESO?

No... Ja t'ho he dit abans que jo no tenia ganes d'estudiar.

No, dic... al juny de quart, sabies que fer quan acabessis l'ESO?

No.

I et va ajudar el... bueno, ara estàs estudiant o no?

Si, si, si...

Vale, o sigui que vas rebre algun tipus d'orientació per part del teu tutor? Per saber què fer.

Si, el tutor em va, bueno, em va invitar a seguir estudiant i em va donar consells de què podia fer... Bueno, em va animar.

Vale, i què estàs fent, ara?

Ara estic fent un curs de perruqueria.

Vale, i has notat algun tipus de canvi des de l'aula oberta al curs de perruqueria?

Sí. Si, bàsicament, com que he tornat a estar en una classe gran, i la independència que et donen, saps? Jo estava acostumada al fet que els profes sempre estiguessin a sobre meu, que això, lo altre, *nosequé...* I aquí es com molta independència, molt "tu sabràs el que fas".

T'ha provocat dificultats això durant aquest curs?

Una mica, sí. Per això, perquè estava acostumada al fet que els profes doncs m'ajudessin, em donessin una mica d'empenta, i... aquesta vegada me la vaig donar jo sola.

Vale, doncs portem 20', estem a punt d'acabar, tinc unes quantes preguntes per acabar... Esperem que no, però, en cas que hi tornés a haver un confinament i no es pogués tornar a l'institut, què canviaries de la teva experiència l'any passat? Què milloraries?

Ehm... milloraria l'espai. Crec que... les classes online ara les faig al menjador per no estar tan tancada i distribuir-me millor el temps.

Vale... i per part de l'institut? Milloraries alguna cosa?

Bueno, és que... no sé... es que no sé, les classes online sincerament des del meu punt de vista no les faria, però tal com està la cosa... es que no sé, des de l'institut... pfff...

Però per exemple, com valores la... com feien les classes, com us manaven la feina els professors? Com ho valores? Bé, malament...

Eh... de l'any passat o d'aquest any?

De l'any passat, quan estaves a l'aula oberta fent classes online, com valors l'actitud dels professors, la manera de fer classe...

Bona, sí, bona.

O sigui, que van estar molt implicats amb vosaltres i us van ajudar en tot el que van poder...

Sí, sí, sí...

Vale... i quants anys tens?

Tinc 17.

Vale... i em podries dir... saps quin és el nivell d'estudis dels teus pares?

Bueno, meus pares... ma mare no es va treure l'ESO, però va començar a estudiar quan tenia vint-i-dos anys d'auxiliar... i mon pare tampoc té l'ESO va estudiar cursos de mecànica i doncs ara està treballant en una fàbrica de jefe.

Vale... o sigui la teva mare auxiliar de què va fer el curs?

D'infermeria

Ah, vale, que no fos d'administració o això. Vale... i m'has dit que el teu pare treballava en una fàbrica... de responsable... de cap, de jefe, vale. I la teva mare de què treballa?

Treballa en una residència i pues és auxiliar i també ha treballat dintre de la part del Pius (XII) als parts i tot això.

Vale... i quan durant la quarantena el teu... bueno, la teva mare està treballant en una residència, m'imagino que no va parar de treballar, però el teu pare va seguir treballant o teletreballant... bueno, teletreballar en una fàbrica és difícil. Va seguir treballant igual?

Si, mon pare va seguir treballant igual, l'únic que quan es van començar a elevar els casos mon pare és persona de risc i li van donar la baixa.

Vale... i tens germans?

No

Vale, ets filla única... Ho preguntava perquè... per si comparties habitació o per si havies de compartir el teu espai amb una altra persona.

No, no, sempre he tingut un espai per a mi.

Vale... I vius a Montblanc?

Si

Vale, o sigui que ets montblanquina... vale. I què... em podries dir els punts forts o el que et desagrada de Montblanc?

El que em desagrada? La veritat és que m'agrada bastant, però el que em desagrada és depèn d'on et moguis per la gent. Depèn de les zones...

Quines zones són les que no t'agraden?

Pues... Cap a baix, estació de trens, saps... tot allò.

Clar, t'entenc. I em podries dir com organitzes el teu temps tant abans de la quarantena, com durant la quarantena com després, com organitzaves el teu dia?

Abans de la quarantena doncs anava les 6 h al cole, després sortia fins a les 8, anava a casa i així l'endemà. **Durant la quarantena estava a casa tot el dia, feia les classes online, feia les deures que em demanaven i a la tarda doncs una mica de temps lliure entretenint-me com podia. I ara doncs igual, doncs faig les classes online quan toca, faig presencial quan em toca, a les tardes surto un rato i després a casa.**

Vale, o sigui que abans i després de la quarantena has pogut seguir fent igual... Creus que estar confinada i haver estat organitzant-te el teu temps t'ha ajudat l'hora d'organitzar-te el temps aquest curs?

Sí, sí, la veritat és que sí.

Per què, que vas adquirir uns nous hàbits d'estudi?

Vaig... vaig entendre com havia d'estudiar. Saps? O sigui, no havia sapigut mai la forma en què jo havia d'estudiar i durant el confinament vaig buscar bastant, em vaig formar i vaig trobar la manera en què jo podia estudiar i *retenir* bé la informació.

Bueno, dintre del que cap, t'ha ajudat el confinament a organitzar-te al temps...Bueno, no tinc més preguntes, gràcies pel teu temps, i per estar aquí fent l'entrevista.

De res, un plaer.

Entrevista Ariadna

Vale, em presento, soc la Judit, estic fent el TFG del Grau de Sociologia sobre l'experiència que vau tenir vosaltres els alumnes de l'aula oberta durant el confinament i les classes online. T'he d'avisar que gravaré l'àudio d'aquesta entrevista per poder-lo analitzar, però serà anònima i en cap moment usaré el contingut per fins que no siguin el mateix treball, vale?

Vale

El primer que m'agradaria que em parlessis és de com eren les classes abans del confinament, abans que passes tot, com era la dinàmica de classe a l'aula oberta

Bueno, la dinàmica era que treballàvem a classe, a casa no treballàvem. Era... dossier a classe, activitats a classe i... si no s'acabava òbviament s'havia de fer a casa, però normalment no hi havia cap activitat a fer a casa.

Vale...

Totes les tasques es feien a classe i no era tan teòric, era més pràctica, ho fèiem d'una altra manera.

Vale... I el tracte amb els professors com era?

Pues... *Hombre*, jo personalment... personalment jo m'he portat bé amb tots els professors, i sempre que hi ha hagut algun problema ens han ajudat i bé, no hi ha hagut cap problema.

Vale... I tu tercer d'ESO el vas fer a l'aula oberta o el vas fer en una altra classe?

No, el vaig fer en una altra classe.

Vale... I em podries dir quines diferències vas notar?

Doncs lo que s'havia dit de les tasques a casa, pues sí que a 3r d'ESO donaven tasques per fer a casa, i... més o menys era tot igual, la diferència era a l'hora dels deures, perquè

a classe... les classes eren iguals, la dinàmica de donar les classes els professors eren les mateixes.

Vale... I el grup era més reduït a l'aula oberta?

Si... Ah, no. A tercer d'ESO?

Sí, amb el pas de tercer d'ESO a l'aula oberta va passar a ser "menos"?

Si... A l'aula oberta érem 12 i a tercer d'ESO érem uns 28 o 29.

Vale, I aquest canvi de mida a la classe també ho vas notar cap a bé?

Sí, però... cap a molt millor a l'hora de treballar a classe perquè estava molt més atenta. El profe també tenia més temps de passar per les taules... sí.

Vale, bueno... Fa un any, quan van dir que ens quedàvem a casa, que ens confinàvem i tal, crec que a vosaltres us va pillar a l'institut. Com ho va viure? Quina sensació va tenir?

Pues... La sensació que teníem quinze dies de festa.

Vale... vale... I quan va començar a fer les classes online justament quan van decretar el confinament... crec que va ser un divendres, el dilluns següent va començar classes, o van passar uns dies?

Van passar potser dues setmanes o així fins que els professors no es van organitzar com fer les classes, encara no estaven assabentats de com anava tot això... van tardar, sí.

I durant aquests quinze dies que em vas dir, va fer feina o va estar totalment desconnectats?

Bueno, sí que hi havia el tutor que sí que t'anava manant algo perquè féssim, lo que eren tasques allò per a entregar encara no estaven organitzats i no manaven res.

Vale... I les classes durant el confinament com eren?

Doncs... bueno, eren semblant a lo que fem ara a les classes virtuals, en veritat m'aixecava a les 9 i fins a una i mitja o així tenia diferents videotrucades i durant l'hora aquella feia les tasques i ja està.

Vale... I cada classe era tipo... us explicaven el temari, en plan, per exemple matemàtiques, doncs avui toca el tema 3 i t'ho explico... o era una dinàmica diferent?

No, eh... lo que vam fer sobretot, o sigui, lo que havíem donat... Fèiem activitats sobretot d'allò que havíem donat, no nos van ensenyar temari nou.

Vale... I les hores, eren les mateixes? Si teníeu per exemple 3 hores de classe a la setmana abans del confinament, per exemple, teniu 3 hores de català... durant el confinament les va seguir tenint les 3 o van passar a ser menos?

Bueno, van passar a ser menos hores depèn a quines assignatures. Potser anàvem a hora a la setmana i ens manaven una activitat diària per fer durant uns dies i a la setmana, pues, ho corregíem d'alguna manera... O si teníem algun problema sí que podíem parlar amb el professor amb una videotrucada en qualsevol moment...

I l'horari va ser de 8:30 a 15:00 també? O van reduir?

Era de 9:00 a 13:00.

Ah, vale... I per exemple, a mi se'm fa la idea, em ve a la ment assignatures com gimnàstica, que realment és anar a fer gimnàstica al gimnàs... com va passar a ser, això?

Bueno, amb l'assignatura d'educació física ens va gravar unes guies i... yo què sé, crea un entrenament d'una setmana. Et dono una taula, gravar-nos... i li passàvem. Després quan ja vam passar a la fase 1 i la fase 2, quan podíem sortir a fer esport, pues amb el "Strava" ens gravàvem que anàvem a córrer o a caminar...

Vale... O sigui, van intentar que tot seguís més o menys el mateix, vale... I et va costar seguir el ritme de les classes en línia?

No, realment no. Pensava que m'hauria costat més, però em vaig ficar una rutina. M'aixecava a les 8.30, a les 9 em connectava i estava tot el matí fent lo que havia de fer. La veritat era l'únic que tenia per fer en el confinament.

I eres capaç de mantenir la concentració durant tota la classe?

Si, la veritat que respecte a mi jo estic contenta perquè mai hagués pensat que estant a casa haguera treballat tant com vaig fer durant el confinament. I si, m'ho vaig organitzar bastant bé i no em vaig deixar cap tasca per entregar ni res, i la veritat que ...

Vale... I quan tu tenies un problema m'has dit que també parlaves amb el profe, però quan teníeu un problema que no sabíeu com fer algun exercici, tu li podies preguntar als teus pares? Eren capaç d'ajudar-te?

No... Perquè jo vaig passar... Els meus pares estan separats i durant el confinament el vaig passar majoritàriament amb el meu pare... a la meva germana li va pillar amb mare. Jo era amb mon pare, i ell sí que treballava, i jo estava sola tot el dia.

Vale... O sigui que tot els problemes que tenies els consultaves amb el professor, no?

Amb el professor o internet o ...

Tema deures, creus que us van manar molta més feina amb l'excusa de "com que esteu a casa i teniu tot el temps del món perquè esteu confinats" us van posar molta més feina?

Si, la veritat que potser, o sigui... eren activitats llargues de més d'un dia, eren de fer, yo què sé... crea una empresa... o activitats llargues. Però si la veritat és que havia un moment en què deia es que... només m'arribaven notificacions del classroom i no... Però sí, sí.

Vale... I... trigaves molt a fer aquests deures? Bueno, m'has dit que algunes vegades més d'un dia, però els exercicis tipo... bueno, després et volia preguntar quin tipus d'exercicis fèieu, si eren tots treballs com aquest o tipo "fes l'exercici 1 al 10 del llibre".

Si, això també ho fèiem, però potser eren més activitats que creaven els professors per ells mateixos i d'aquest estil com del llibre, però les creaven ells.

Vale... I com entregàveu aquests deures?

Bueno, els pujàvem al classroom.

Vale, I tu el classroom et va ser fàcil de saber-lo utilitzar?

Pues si, la veritat que si, jo sempre dic que ojalá hagués estat tot bé durant tota l'ESO, jo crec que m'hauria anat millor.

Vale... I bueno, el que hem tingut... bueno, a la meva universitat amb lo que hem tingut molts problemes és que a vegades la pàgina col·lapsava i no et deixava fer absolutament res. Va passar també al...?

No, cap problema...

Vale... Bueno, por lo menos lo digital va anar bé...

Si...

Tu creus... El context era molt difícil, perquè tu podies agafar la covid, el podien agafar els teus familiars, la situació era d'incertesa, de confusió... tu creus que s'ha tingut en compte el context en què estàveu vivint els alumnes a l'hora de fer classes online?

Home, jo crec que en aquell moment ningú pensava en aquesta situació... Els professors també estaven... O sigui, els hi va pillar de nou... no tenien gaire idea de com serien les classes online... perquè clar, tampoc era com obligatori, la gent es connectava per voluntat pròpia... i clar, les activitats també eren com per voluntat pròpia, perquè quan deien que passaven de curs igual... Molta gent va deixar de connectar-se i de fer-ho tot. Que en el meu cas, jo ho feia perquè era com un entreteniment per mi, o sigui, era l'únic que havia de fer a casa... Per lo menys tenia una rutina d'aixecar-me aviat i connectar-me a classe, i això m'ha ajudat al fet que ara el dia d'avui faig les tasques i tot quan toca.

T'ha ajudat a crear una rutina nova de fer feina.

Si, la veritat. I a part d'estar tancats i tot lo que era agobiant i tot d'estar a casa, a mi m'ha ajudat per això, per ser més responsable a l'hora de... perquè jo no era una nena de fer els deures a casa, d'estudiar... A classe sí, però a casa mai feia res. I això m'ha ajudat que el dia d'avui a casa, treballo.

Vale! I vas fer exàmens durant el confinament?

Bueno, jo si tenia una assignatura que eren ciències aplicades que l'havia de recuperar. Llavors sí que vam fer una videotrucada jo i la professora soles on ella em va passar un formulari de Google i jo davant d'ella ho vaig fer. I va ser manera... va ser com un examen així per dir-ho... Un treball que em va ajudar a recuperar l'assignatura aquesta.

Vale... I a classe m'has dit que vas fer la videotrucada... Però a classe havíeu de tenir els micròfons i les càmeres obertes? O no?

Hmmm... No. Hmmm no era obligatori, no era obligatori. Bueno, jo l'apagava, però l'encenia quan jo parlava.

Vale, vale, vale... Em... em ve molt a la ment era quan jo estava a l'ESO i fèiem les tutories tots junts, perquè era un lloc... era un dia a la setmana, però que allà podies explicar si tenies problema amb algun profe, si tenies problema amb els exàmens, i el tutor doncs almenys t'intentava ajudar. Aquestes tutories grupals es van mantenir durant el confinament?

Grupals no, però sí que és veritat que el tutor durant el confinament a mi i a tots els meus companys a qualsevol hora ens trucava, que potser estava entrant a la dutxa i em trucava *riure*.

***riure* I per tant, el contacte amb el tutor va ser molt proper i us va ajudar sempre que demanàveu?**

Si, si, la veritat és que es va portar molt bé amb nosaltres... Yo què sé, si estàvem malament inclús... "Què, com estàs?", nosequé... Es va preocupar... No fèiem grupals, eren individuals.

Vale... I els teus pares van fer reunions amb el tutor per saber com anava el confinament i tot això?

Bueno, hmmm... Van fer una reunió, però ja cap al juny va ser...

Vale, que ja estàveu acabant el curs... Vale! En relació amb... com que eren les classes online, havíeu de tenir ordinador, o mòbil o això. Tu vas tindre l'ordinador?

Si, jo vaig tindre un ordinador, però a mitja quarantena va deixar de funcionar-me. Llavors, pues... ho feia pel mòbil, i en vez de fer potser les tasques a ordinador, les feia escrit i pujava una foto.

Vale, I teníeu... Tots els companys que he entrevistat m'han dit que teníeu un grup de WhatsApp amb el tutor...

Si, teníem un grup on està... bueno, estava el tutor, el profe de gimnàstica... estaven quasi tots els profes estaven al grup.

Vale... I allà podíeu enviar-los-hi també els deures?

No, no, no, però per exemple sí que un exercici de mates o algo que no entenia l'obria per privat per WhatsApp i parlava amb ella i m'ho explicava i bé... però les tasques les pujàvem al classroom.

Vale... I quan se't va espatllar l'ordinador, no en vas poder rebre cap, no? Que sé que la Generalitat en va repartir, però a tu no te'n va arribar cap?

No...

Vale... Vale... I tu tenies coneixements per utilitzar l'ordinador, el Word, tot el que suposava?

Si, perquè això és algo que m'agrada i se'm dona bé.

Vale... Vale, una cosa que també va passar durant el confinament que és el que moltes vegades m'has anat repetint durant l'entrevista que és que només calia fer les classes i els deures, i a mi em va passar també com a estudiant doncs que al

final el meu lloc de descans i el meu lloc de feina era el mateix. I clar, moltes vegades costava de separar... Tu tenies el teu lloc propi de feina a la teva habitació o feies els deures en un altre lloc?

Bueno, jo com estava sola em ficava a la taula del menjador amb l'ordinador

Però per exemple, no havies de compartir lloc amb ningú, sinó que era... vale... estaves tranquil·la dintre de tot... i t'era difícil separar el temps de quan tu estaves treballant, de quan tu tenies el temps lliure encara de què no es pogués fer res?

Si [...], estava al sofà mirant una sèrie o algo i em cansava de mirar la tele o algo i deia: què faig? Pues em poso un altre cop a fer les activitats que he de fer, o...

Vale... O sigui, que sempre tenies com... a mi el que em passava és que jo estava descansant i... "joer", m'arribava un correu del profe dient que dintre de dos dies havíem de fer tot això, i com que em trencava una mica la rutina de descans, i és com que no podia desconnectar tot el rato de les classes. Et passava el mateix?

Si, la veritat és que rebia correus a totes hores perquè tampoc descansaven els profes... Podien ser les 00.00 de la nit i t'enviaven un correu...

Vale... I amb els teus companys, fora de les classes virtuals, tu hi parlaves i teníeu certa socialització?

Si, si... Jo parlo amb les meves companyes amb què més m'hi portava i... bueno, inclús és que pel grup hi parlàvem tots... També en ser una classe de poques persones és més fàcil que hi hagi com més... com amistat entre tots.

Vale... I emocionalment, com t'has sentit durant tot el confinament?

Pues... bueno, hi ha hagut de tot. Hi ha hagut moments que estava, yo què sé, com a depressiva, *baixón*, que... I hi ha hagut moments que jo què sé, que feia, "va venga va, que avui jo què sé, faig exercici, no sé què"... No sé, alts i baixos.

Vale... M'agradaria que parléssim una mica de la teva experiència en l'aula oberta no només en el confinament, sinó en general. Tu creus que l'aula oberta t'ha ajudat a treure't l'ESO?

A ver... sí que m'ha ajudat, però jo crec que si hagués estat en una altra classe me l'hauria tret igual.

Vale... I creus que ha sigut diferent, no sé si tu has pogut parlar amb la... amb... amb gent d'altres cursos que... bueno... o amb companys teus de 4t que no estaven a l'aula oberta, saps si ha sigut diferent la situació que vivíeu vosaltres a l'aula oberta a la manera de fer classe i tot i els alumnes de 4a, per exemple?

Home, sí que és veritat que als de 4t A els hi posaven més canya, però... més canya a l'hora de fer els deures o estudiar. Jo per exemple estudiar a casa no he estudiat mai fins ara, fins a dia d'avui, que estic fent un cicle mitjà, però... I jo anava i aprovava. Potser si hagués estat en un 4t A sense estudiar potser no aprovava...

Clar, jo penso... a mi com m'has explicat que teníeu un grup vosaltres i tots els professors... clar, m'has explicat que éreu 15... no, 12 persones, m'has dit. No sé si en altres cursos on les classes són de 30 persones era possible fer això i respondre tots els alumnes.

Hombre, jo crec que no. Nosaltres... és el que dius, com és un grup petit és més fàcil de parlar per un grup amb els professors. Lo que et feien molt era, yo què sé, en el grup aquest de WhatsApp passaven enigmes... Cada dia passaven un joc així, de pensar... I clar, qui sigui el primer a contestar, això... Entre nosaltres i els professors del grup teníem bastanta comunicació.

Vale... Bueno, està bé. Vale, m'has dit que estaves fent un grau mitjà. Quin grau mitjà estàs fent ara?

Comerç i màrqueting.

A l'Institut també o a un altre institut?

No, al Jaume Huguet, de Valls.

Ah, vale... I tu sabies que volies fer això quan estaves a l'ESO?

Si, jo ho sabia perquè feia l'optativa d'emprenedoria i m'agradava aquest món i pues... volia fer un cicle sobre això.

I vas fer algun tipus d'orientació... perquè clar, sé que a l'institut hi ha un tipus... com una mena de... que no és igual al que estàs fent tu, és veritat, però hi ha un grau mitjà d'administració relacionat amb el tema. A tu et va... vas tindre orientació per decidir doncs... "potser aquí no, és millor a un altre lloc..." i tal, per part del tutor?

Ehh... Bueno, si, bueno, per part del tutor jo li vaig dir el que volia fer i em va dir "ho fan aquí, aquí i aquí".

Ah vale, vale...

Però no sé... En veritat jo tenia bastant clar lo que volia fer. També es devia al fet que volia marxar de l'institut i volia conèixer gent nova, anar a un altre institut... I no em volia quedar a fer aquesta...

I per quin motiu vas voler marxar de l'institut? No va ser bona, l'experiència?

No sé, perquè potser canviar d'aires i conèixer gent nova no està malament.

Vale, vale, vale... I has notat... clar, les formes en un grau mitjà... clar, en un grau mitjà, la forma de fer classe és diferent de la de l'aula oberta. Tu has notat molts canvis?

Hombre, sí que és diferent... és molt diferent ahora, jo què sé, d'explicar o... ja no és tan particular, ja és general i... sí que els professors m'ajuden en tot lo que necessito, però bueno, la veritat que m'està anant molt bé aquest curs i és lo que te dic que jo crec que la quarantena a l'hora de fer les tasques i tot a casa m'ha ajudat al fet que a dia d'avui ho faci tot i... no sé, m'ha ajudat a ser més responsable.

Vale... Clar, perquè la quarantena "al fin i al cap" estaves sola davant de tota l'ESO... Vale, el que m'agradaria també que m'expliquessis... que em diguessis, així com a valoració general... què milloraries de tot el... de tota la feina doncs que ha fet l'institut o que has fet tu a classe, tu què milloraries? Jo què sé, pensem

que no, vale? Esperem que no, però de cara a una pròxima quarantena imagina't que hi hagués una altra què milloraries?

Hmmm... és que... la veritat és que a mi em semblava bé això així... però potser milloraria la dinàmica d'explicar. No enviar exercicis i si tens dubtes ja m'escris, em truques o el que sigui, sinó explicar i manar. Lo que molts feien era això, enviaven activitats i com se suposa que ja ho havíem de saber fer... pues... bueno, i després hi havia algun professor així despistat que quan li escrivies "no entenc això" potser trigava tres dies a contestar.

Vale, vale... una mica potser... una mica d'implicació, pot ser?

Sí.

Vale... Em... Quants anys tens? És per ja les últimes preguntes.

17

Vale... Eh... I saps quin és el nivell d'estudis dels teus pares? Dels dos?

Bueno, el meu pare no té estudis, es va treure l'EGB. La meva mare sí que té un grau mitjà administratiu, però no l'ha fet servir.

Vale, o sea que exerceix d'una altra cosa... De què treballa?

La meva mare treballa aquí a la MAHLE... i el meu pare treballa de camioner.

Vale... I durant la quarantena... Bueno, m'has dit que el teu pare va seguir treballant i que tu estaves sola. La teva mare va seguir treballant?

No, la van *despedir*...

La van posar en un ERTE o la van...?

Sí, la van posar en un ERTE.

Vale, i ets de Montblanc, no?

No, no, jo soc de Sarral

Ah, vale, vale, per això pregunto, per ubicar-vos a tots... I què... tu creus que ha sigut diferent la forma de confinament, és a dir, la forma en què s'ha viscut el confinament a Sarral que és un poble més petit que a Montblanc que ja és... té més gent?

Hombre, jo crec que sí, perquè per exemple jo conec a gent que sortien 2 a comprar i de seguida els parava la policia... "Ei, no podeu estar 2" o... saps? O per exemple, ma mare que viu a l'Espluga, ella mateixa treia el gos i li deien que més de 500 m no el pots treure. Allà a Serral si treies al gos feies un tomb més gran...

Vale... O sigui, no hi havia tanta vigilància, no?

No... hi havia poca policia...

Vale... I bueno, m'ho has anat explicant durant tota l'entrevista que tu t'organitzaves el temps, però bueno, tinc aquesta última pregunta, que és com t'organitzaves tu el dia durant el confinament? Ja m'has explicat que t'aixecaves, feies les classes i tal, però després quan acabaves les classes com t'organitzaves tu?

Doncs bueno, normalment acabava cap a la 1 i mitja de fer lo que havia de fer, llavors acabava, em posava a fer el dinar, dinava... i no, potser sortia una mica al balcó a què em toqués el sol, o... m'estirava al sofà i mirava una mica la tele, però poca cosa.

O sigui, que tu deures a la tarda no en tenies.

Bueno, és que jo intentava fer-ho tot al matí...

Vale, per tenir la tarda lliure...

Sí, ho feia per així poder dedicar el temps de la tarda a fer altres coses, o descansar.

Doncs vas fer genial, la veritat. D'acord, doncs ja hauríem acabat l'entrevista. Moltes gràcies pel teu temps i per les teves respostes!

De res

Entrevista Martí

Hola, primer de tot, em presento. Jo soc la Judit Sánchez Romero, estudiant de 4t de sociologia i estic fent el meu TFG sobre l'impacte de la covid-19 i la docència virtual entre els alumnes de l'aula oberta de l'institut. T'he d'avisar abans de tot de què gravaré aquesta entrevista per fer una posterior anàlisi, però que serà totalment anònima i no es farà ús de la informació de l'entrevista per res fora de l'àmbit acadèmic.

Me gustaría empezar la entrevista preguntándote cómo eran las clases presenciales en aula abierta. Que me explicases cuál era manera de hacer clases, la dinámica que había en el aula, qué diferencias había entre el aula abierta y los otros cursos, en definitiva, que me explicases un poco cómo funcionaba.

Así en un primer momento lo que te puedo decir es que yo creo que es más sencillo que otras clases.

¿Qué quieres decir con más sencillo?

Pues por ejemplo que entraba menos temario que en otras clases... quizás las otras clases iban más rápido que nosotros y con nosotros pues se adaptaban más a nuestro ritmo... lo que nosotros al ser menos en clase también el profe estaba más atento a nosotros. Nos podía ayudar más específicamente a cada uno de nosotros con los problemas que teníamos... las dudas y todo lo que no entendíamos... que por ejemplo eso en una clase totalmente normal... es decir no normal, sino que van al ritmo normal pues no pueden hacerlo, porque como son 30 en clase o 25 y claro el profe no puede estar tan pendiente de cada uno de ellos y quizás el tiempo que dedica a cada alumno es inferior... o es más poco que él podía dedicarnos a nosotros un profesor teniendo 15 personas en clase. Entonces yo creo que esa es la principal diferencia que había entre nosotros en el aula abierta y las clases pues como tercero A o tercero B, cuarto A cuarto B... la principal diferencia es que eran muchos menos y a la hora de hacer clase... pues quizás... los otros cursos tardaban una semana en explicar... yo que sé... las ecuaciones y nosotros tardamos pues dos o 3 semanas para hacer lo mismo... el ritmo era más lento.

¿Y me podrías explicar qué horario hacíais cuando ibais a clase presencialmente?

Hacíamos de 8:30 de la mañana a 11 luego teníamos patio hasta las 12... no mentira... hacíamos de 8:30 de la mañana a 11:30 de la mañana luego de 11:30 12 había patio, y luego empezábamos otra vez a las 12:00 de la mañana hasta las 3 de la tarde. Ah bueno y las clases duraban siempre una hora. Bueno en teoría duraban una hora, porque claro... Entre que entra al profe ... Nos colocamos todos ... Empezamos y no empezamos ... Pues al final, pero siempre al final las clases no duraban lo que tenían que durar, siempre duraban menos.

Claro, el confinamiento, se anunció un día laborable, un día que todos estábamos trabajando o en casa o en el Instituto. Supongo que vosotros lo vivisteis en el Instituto... y en la clase... ¿me puedes explicar cómo se vivió ese momento en clase y como lo sentisteis?

Pues yo supongo que como la mayoría de las personas pensando que simplemente, eran 15 días de vacaciones y que no íbamos a hacer nada durante 15 días y luego íbamos a volver, yo me acuerdo de que me... que me... yo me despedí de mis colegas hasta dentro de 15 días... les dije "que te vayan bien las vacaciones" ... sabes por qué encima estábamos súper cerca de Semana Santa y pensábamos que iban a ser mucho más... muchos más días tranquilos en casa sin hacer nada. Claro luego ves que la cosa va empeorando... llevamos días encerrados y entonces pues claro lo que te piensas es que no vas a volver al Instituto y efectivamente pasó así.

¿Y las clases online por el ordenador, las empezasteis justamente el día siguiente o el lunes siguiente de que se decretara ser confinamiento o pasaron algunos días más hasta que realmente os pusisteis en la misma dinámica que llevabais antes?

Si te soy sincero creo que pasaron dos semanas... un mes hasta que todo el mundo se enteró de lo que se tenía que hacer... de lo que teníamos que hacer en clase si teníamos que hacer las clases o si solo nos mandaban trabajos... pasó bastante tiempo hasta que cogimos la dinámica otra vez de hacer clases.

¿Entonces me puedes explicar cómo cambiaron las clases una vez confinados y una vez que todo el mundo se enteró de que ibais a hacer las clases por el ordenador y que iban a ser por el Classroom o por el Meet? ¿En qué cambiaron a las clases, cómo se transformaron desde de lo presencial o virtual?

Pues sinceramente en muchas cosas porque yo recuerdo que el profe pues durante las clases online sobre todo bueno nos preguntaba, cómo estábamos que, si estábamos haciendo el trabajo, si hacíamos los deberes...

Entonces clase... como antes que por ejemplo... me invento: que en matemáticas por ejemplo 1 las ecuaciones de segundo grado y eso explica la segunda de las ecuaciones de segundo grado durante toda la hora y luego os manda ejercicios relacionados con ese tema, ya no lo hacíais, ¿sino qué había cogido otra manera de hacer clase no?

No, no... simplemente pones ponía los deberes que nos decía en clase pues tenéis que hacer este ejercicio para este día... pues el lunes... el martes... cuando tocase y nos ponían problemas y trabajos y esto, pero no hacer clase como se conoce a hacer clase, con el libro y estar atento a la profe y que el profesor esté explicando... no, no... eso no solo pues nos mandan deberes y después quizás a la siguiente hora los corregiremos los comentábamos y el profe pues nos preguntaba pues como estábamos como lo llevábamos que pensábamos que iba a pasar y todo eso.

¿El horario era el mismo que teníais antes de Del confinamiento es decir de 8:30 11:30 y de 12:00 a 3 o era diferente?

Pues si te soy sincero creo que durante la semana quizás hacíamos 5 o 6 horas en toda la semana. Entonces al no hacer tantas horas como cuando íbamos presencial, pues no hacíamos el mismo horario sí no qué hacíamos menos horas.

Entonces hacíais 5 horas teniendo en cuenta todas las asignaturas catalán castellano todo lo que hacíais gracias 5 horas a la semana

no porque tampoco hacíamos todas las asignaturas

Ah no y qué asignaturas hacíais entonces

Los hacíamos las básicas; catalán, castellano, inglés, mates, historia, pero no hacíamos todas las asignaturas por ejemplo de las optativas solo los mandaban correos no... no hacíamos clases online estar pendientes en ordenador escuchando durante una hora

¿Por ejemplo, catalán solo hacíais una hora a la semana de esa asignatura?

No porque por ejemplo de catalán como que no lo hacía nuestro tutor lo que hacíamos era por ejemplo pues el día que nos conectábamos nos conectamos y hacíamos pues quince minutos de catalán y nos explicaba por 4 cosas nos ponían los ejercicios y luego pues quince minutos de ética... quince minutos de tutoría... en plan como que nuestros hacía más de una asignatura pues hacíamos eso de en una misma sesión hacer diferentes cosas que en ese momento necesitásemos

¿En otra asignatura que por ejemplo nos hiciese vuestro tutor por ejemplo en mates que creo que es lo hacía la jefa de estudios cómo lo hacíais?

Pues nos conectamos aquí en el Meet y hacíamos clase... y nos explicaba pues eso yo qué sé... algún problema o alguna cosa, o nos ponía ejercicios, pero de temario nuevo no empezamos en ninguna asignatura... no empezamos temario nuevo, sino que todo lo que hicimos era de curso de antes de lo que habíamos hecho antes durante el resto del curso.

Por ejemplo, en gimnasia básicamente práctica y no teórica... ¿cómo se adaptó a al confinamiento?

Pues básicamente lo que hacían era mandarnos trabajos, pasarnos en video o luego pues en la desescalada... sí que nos hacían ir a correr con una aplicación que marcaba los kilómetros que iban... que habíamos corrido. Pero básicamente hasta que pudimos salir a la calle lo que hacíamos era trabajos... si nos pedía que hiciésemos algún ejercicio más práctico pues teníamos que poner el video grabarnos y se lo enviábamos.

¿Y durante las clases online te costó seguir el ritmo de las clases?

Pues no, yo hasta la encontré más fácil si quieres que te sea sincero

¿Por qué lo encontrabas más fácil?

Pues porque no vamos temario nuevo ya todo lo que hacíamos era de lo que ya habíamos hecho antes, o nos ponían algún ejercicio del trimestre pasado o el temario que hacíamos era el que habíamos dado en otros cursos o por ejemplo nos ponían como ejercicios, exámenes que habíamos hecho pues yo que sé el primer trimestre...

¿Y te costaba concentrarte durante las clases online?

Uff, sí eso mucho la verdad porque yo no sé hacer clases en casa yo me distraigo muy rápido y tengo otras cosas en la cabeza. Claro cuando tú estás en clase pues... quieras que no puedes solo puedes hacer una cosa que escuchar al profe, pero claro en casa... está la cama... esta es la tele... la Play... el ordenador... puedes estar con el móvil sin que nadie te controle... quieras que no eso hace que te distraigas más y que no estés pendiente de lo que diga el profe

¿Y te sentiste estresado o ansioso por no poder acabar toda la faena que se habían mandado?

No, no... que va a mí eso no me preocupa para nada.

¿Y por qué no te preocupa?

Hombre porque tampoco hacía mucho los deberes, sabes... no soy un buen estudiante y tampoco me preocupaba mucho por hacer los ejercicios que me mandaban.

¿Y cuándo tú tenías dudas o problemas a la hora de hacer los ejercicios tus padres en tu casa o tus hermanos te podían ayudar y echar un cable a hacerlos?

Sí eso sí mis padres me podían ayudar, y si no puedo enviar un mensaje al profe, aunque quien más me ayudó fue mi hermano.

¿E ibas a alguna Academia?

No, no... si nadie de mi casa lo podía solucionar y el profe no me respondía ni nada pues lo buscaba por Google... no he ido nunca a ninguna Academia.

¿Cómo contactabas con el profe para preguntarle las dudas?

Pues algunos le enviaban correos... a otro le enviaba WhatsApp en el grupo de clase... que se metieron para poder contrastar las dudas y todo...

La cantidad de deberes que teníais creéis que se incrementó con la excusa de que como que estabais en casa... ¿los profesores mandaban más faena de la de la que normalmente nos mandaban?

Algunos profes al principio... pero nos quejamos y pues supongo que lo entendieron... nos hicieron caso y bajaron la cantidad de faena principio sí que nos mandaban mucho trabajo...

¿Y más o menos cuánto tardabas en hacer todos los deberes que les mandaban?

Pues a ver si era mucho pues 30 minutos o 40 minutos y si eran pocos pues como mucho en 1/4 de hora ya los tenía todo hecho

¿Y estos ejercicios que os mandaban cómo eran?

Pues dependía de todo... había que ponían ejercicios del libro... que directamente pues decían: estas páginas de ejercicios los hacéis... había otros profes que quizás se buscaban más la vida buscando ejercicios de internet... Y luego había profes que nos decían pues hacer un trabajo búscame información sobre esto y me lo entregáis. Había un poco de todo un poco de variedad de trabajos, la verdad.

¿Y estos ejercicios eran optativos obligatorios de hacer?

Eran obligatorios porque claro... como que no nos hicieron exámenes pues tenían que ponerlos la nota de alguna manera... aunque la verdad sí que recuerdo que nos pusiesen algunos de optativos para subir la nota, pero la mayoría eran obligatorios

¿Y los deberes como os los hacían entregar?

Pues por el Classroom o por correo.

¿Y el Classroom era fácil de utilizar? ¿Era sencillo saber cómo entregar los deberes?

Al principio no porque yo nunca lo había utilizado y no sabía ni lo que era ni cómo funcionaba... pero después ya te acostumbras a medida que van pasando los días y coges práctica.

¿Y la plataforma está iba bien o se colapsaba y a veces no funcionaba bien?

Durante el confinamiento sí que funcionaba bien, ahora es cuando estamos notando más problemas...

¿Y los profes han tenido en cuenta el contexto que teníais? Es decir que estabais encerrados en casa igual que ellos... ¿A la hora de hacer clases se preocupaban por vosotros... os preguntaban qué tal estabais o simplemente pasaban de todo hacían su clase y se iban?

A ver... la verdad es que había de todo... había profes que sí, que durante las clases te preguntaban: ¿oye qué tal estás? ¿Cómo lo llevas? Y había otros que sinceramente solo se ponían la hora que le tocaba en clase, explicaba y ya está y no tenía ningún tipo de contacto más con nosotros

¿Pero quién era había más de los que se preocupaban, o de los que pasaban de todo?

No, no... general eh... quién más le preocupaba era la mayoría de las profes... es decir se han preocupado por nosotros, ya han hablado con nosotros, sobre todo nuestro tutor... nos ha llamado mucho y nos ha preguntado mucho que como estábamos... como lo llevábamos... y la verdad es que nuestro tutor se ha portado muy bien con nosotros.

¿E hicisteis exámenes hicisteis durante el confinamiento?

Que yo recuerde... uno en todo el confinamiento y creo que fue al principio y luego pues ya no hicieron más.

¿Y durante el examen era obligatorio tener los micros y las cámaras abiertas?

Sí, sí era obligatorio al menos con el profe que yo lo hice

¿Y las horas de tutoría las seguisteis haciendo o no las volvisteis a hacer? Porque claro, yo recuerdo que la hora de tutoría era una hora a la semana donde el profe pues nos preguntaba cómo estábamos y si teníamos problemas con algún profesor o con alguna asignatura. ¿Durante el confinamiento seguisteis haciendo esa asignatura?

Sí en mi grupo sí que se hacía, lo que pasa es que no se conectaba a nadie. Es decir, teníamos una semana para tutoría y creo que se conectan dos o 3 personas.

¿Y tú fuiste a una de estas tutorías?

Sí, sí, yo me conectaba todas las clases fueran de lo que fueran.

¿Y de qué hablabais en estas tutorías?

Pues el profe nos preguntaba cómo lo llevábamos qué tal la familia como estamos anímicamente que pensábamos que pasaría es decir se preocupaba por nosotros más que hablar de otras asignaturas

¿Y fuera de estas tutorías grupales tú has hablado con tu profesor, con tu tutor en este caso?

No, no he tenido ningún tipo de contacto con él a no ser que fuera en estas tutorías grupales o cuando le preguntaba algunas dudas.

¿Y tu familia ha tenido reuniones con tu profesor?

A lo largo de la de eso sí. Pero en cuarto yo no recuerdo que mis padres tuviesen algún tipo de reunión con mi tutor. Bueno y casi que prefiero que fuese así

¿Y eso por qué?

Pues porque yo era muy mal estudiante y yo le había hablado mucho en clase estudiaba siempre hablaba entonces no quiero que mi tutor le explique eso a mis padres que luego me están la bronca.

Y tu lugar de trabajo durante la cuarentena era en tu habitación, en la mesa de comedor, ¿tenías un escritorio...? Explicame un poco cómo era.

Sí en el escritorio pues me ponía en el ordenador y estaba ahí pues el tiempo necesario hasta que acabase la clase.

¿Y tu ordenador era propio o lo tenías que compartir con alguien?

No, no... era mío solo lo usé para la cuarentena, pero lo tenía de antes no tenía que compartirlo con nadie ni nada.

¿Y tuviste problema a la hora de utilizar usa el ordenador, el Word, el Excel y todo este material digital que fue tan necesario saber utilizar durante la cuarentena?

No, no, con eso no tuve ningún problema, simplemente pues lo que no sabía utilizar buscaba por Google cómo utilizarlo; por ejemplo, el Word si no sabía cómo hacer alguna cosa pues la búsqueda por internet y los tutoriales de YouTube lo explican. Claro al final pues te acostumbras a utilizarlo y haces pues por entender por qué al fin y al cabo tienes que entregar los deberes por ahí.

Al estar encerrados los estudiantes pasamos mucho tiempo en nuestra habitación porque al fin y al cabo es el lugar donde trabajamos y también donde descansamos y muchas veces el trabajar en un sitio donde descansas provoca qué será más difícil separar el tiempo libre del tiempo de trabajo a ti. ¿Te pasó algo parecido o tú eres capaz de organizarte el día de tal manera que eras capaz de separar el tiempo de clase y deberes del tiempo libre?

Qué va si yo lo único que hacía era jugar a la Play. Por mucho que estuviese en el ordenador, cuando yo apagaba el ordenador pues ya no me volvía a poner hasta el día siguiente. Entonces simplemente pues yo dejaba el ordenador y me ponía con la Play y así pasaba el resto del día porque la verdad es que tampoco había muchas más cosas que hacer... así que yo jugaba a la Play y quizás estaba con el móvil un rato, pero nada relacionado con el instituto.

¿Y socializaste con los amigos del instituto durante la pandemia?

¡Sí! Porque jugábamos todos juntos a la Play... pero no hacíamos ni medio llamada ni nada... sino que la Play tiene un chat para poder hablar con tus colegas y pues ya hacía lo mismo, pero con los del Instituto.

¿Y emocionalmente cómo te sentiste durante el confinamiento?

A ver, había días de todo había días en que estaba hasta los cojones de estar en casa y quería salir a la calle y había días en qué estabas mejor anímicamente y tenías más ganas de hacer cosas... Pero en líneas generales estaba muy harto y muy cansado de estar dentro de casa... porque yo soy... una persona muy de salir por la calle con mis amigos y estar hasta tarde y el verme obligado a estar en casa encerrado, pues me hacía sentir rabia e impotencia.

¿Crees que estar en el aula abierta ha ayudado a sacarte la eso?

A ver, yendo a clases presencialmente, en la verdad... yo creo cómo hubiese sacado la ESO con buenas notas, porque al principio me fue bien... Lo único que cuando llegó la pandemia yo me empecé a despistar... a no prestar atención en clase... y me descarrilé un poco. Entonces sin la pandemia y yendo presencial yo creo que me lo hubiese sacado con mejores buenas notas de las que saqué.

Y durante tercero tú estuviste en una clase como por ejemplo la A, La B, ¿o la C?

Durante toda la ESO he estado en lo que se dice una clase normal. Hasta tercero que me pusieron en el PIM. Y luego en cuarto entre aquí.

¿Y qué diferencias encontraste, cuando pasaste de tercero a cuarto?

Pues lo que te he dicho antes el temario, en una clase normal pues quizás a mitad de curso vas por el tema 8 y nosotros íbamos sobre el tema 3. Aparte éramos menos gente y entonces los profes estaban más encima de nosotros.

¿Y ahora estás estudiando?

Sí estoy haciendo un ciclo de grado medio en el mismo Instituto.

¿Y ya sabías desde cuarto qué querías hacer este grado medio?

Uy eso lo sabía yo desde primaria... porque nunca se me han dado bien las cosas teóricas y yo prefería hacer cosas mecánicas más prácticas.

Entonces no necesitaste ningún tipo de ayuda por parte de tu tutor para escoger qué hacer después de la ESO, ¿verdad?

No, yo no lo necesité, pero él te ayudaba igualmente. Nos ayudó a orientarnos a todos los de la clase supiésemos o no supiésemos lo que queríamos hacer se preocupó mucho por nosotros y nuestro futuro.

¿Y notaste cambios cuándo empezaste el grado medio en comparación con lo que hacías como explicaban las cosas y el tamaño de la clase de cuarto?

Sí, porque ahora mates, catalán, castellano, historia... no se hace. el temario es diferente, las cosas son más prácticas y aunque somos más en clase la forma de hacer las clases y las asignaturas es diferente.

¿Entonces... tú encontraste una mayor dificultad cuando pasaste a este grado medio?

No la verdad es que no. La forma de hacer clase es muy parecida, porque somos un grupo mucho más pequeño de lo que te puedas llegar a imaginar... no somos muchos, es como si estuviésemos en un aula abierta.

¿Y me puedes decir de la experiencia que tú has tenido durante el confinamiento qué mejorarías?

¡Pues sinceramente algún que otro profe le diría que se conectase haciendo lo que tiene que hacer... explicar! Y no solo poner ejercicios... que su faena aparte de mandarnos deberes también es explicar y procurar que nosotros lo entendamos... porque por muchos ejercicios que pongas... si no explicas correctamente el temario nosotros no lo podemos entender y eso es básicamente lo principal que yo mejoraría de cara a un próximo confinamiento

¿Y cuántos años tienes?

17 casi 18.

¿Me podrías decir el nivel de estudios de tu padre y de tu madre?

Uy pues si te soy sincero no lo sé porque antes no había de eso, pero supongo que lo equivalente a la ESO en su momento.

¿Y de qué trabajan, tus padres?

Mi padre es *matricero* o cómo se llame y mi madre es operaria de línea, aunque durante la pandemia los pusieron en ERTE o EERTO cómo se diga.

¿Y me puedes explicar, así como última pregunta... cómo organizabas tu día?

Pues me levantaba... hacia las clases... a veces hacía los deberes... cuando me apetecía, la verdad y jugaba a la Play, poca cosa más.

¡De acuerdo! ¡Pues muchas gracias por prestarme tu tiempo para hacerte la entrevista!

De nada.

Entrevista Joan

Hola, primer de tot, em presento. Jo soc la Judit Sánchez Romero, estudiant de 4t de sociologia i estic fent el meu TFG sobre l'impacte del covid-19 i la docència virtual entre els alumnes de l'aula oberta. T'he d'avisar abans de tot de què gravaré aquesta entrevista per fer una posterior anàlisi, però que serà totalment anònima i no es farà ús de la informació de l'entrevista per res fora de l'àmbit acadèmic.

D'acord, perfecte.

Vale, doncs comencem. M'agradaria començar amb què m'expliquessis com eren les classes que feies a l'aula oberta abans del confinament i de què arribés la pandèmia.

Abans del confinament?

Sí.

Doncs una classe normal, una classe que entraves a l'horari que et tocava, sorties al pati, tot era igual, no hi havia cap problema. Si hi havia algun profe que et portessis millor que amb l'altre, pues millor, i si no, doncs passàveu un de l'altre.

I quin horari fèieu?

De les 8:30 a 11:30, d'11:30 a 12:00 era pati i després de 12:00 a 15:00.

I les classes a l'aula oberta que duraven, una hora sencera?

Sí, sí, tot com a una classe normal, l'horari no era diferent.

I recordes quines assignatures feies?

Ostres, doncs no molt, fèiem català, no... castellà, anglès... però també fèiem optatives, jo les optatives que feia eren plàstica, informàtica, economia, i una que no m'enrecordo.

Vale... I quan van decretar el confinament... Vau començar, doncs si el dia 13 ens van dir que no tornàvem a fer classes, el dilluns següent vau començar a fer classes, o van passar alguns dies?

Van passar uns dies, fins que l'institut i els alumnes es van posar d'acord amb tot...

I com van ser les classes, quin canvi hi va haver de passar a la presencialitat a fer les classes online, quins canvis vas notar a l'hora de fer classe?

Pues... No escoltava tant a classe, perquè com estaves a casa i això, pues no tenies la necessitat d'estar escoltant al profe... Com que estaves a casa deies, bah, fas una mica i m'oblido... Però era un desastre al principi, va ser un desastre...

Per què?

Perquè per algun motiu els professors no s'entenien d'enviar correus als alumnes i això... i els alumnes també aprofitaven i deien ah, a mi no m'ha arribat cap correu i pues aquesta classe me la salto, o no faig aquesta feina... Per això dic que va ser un desastre total...

I les classes... també començàveu a les 8:30 i acabàveu a les 15:00? O era diferent?

Si, si, si, era igual, era igual. Però potser tu aquell dia t'aixecaves a les 10 i ja anaves a la classe de les 10, i et saltaves les altres.

I l'horari era el mateix?

Depèn, com ho veia el profe, si ja ho havia fet tot i s'havia entregat tot amb dues classes, a la tercera ens deia doncs no fa falta que us connecteu, feu unes altres coses, i així. Era més flexible que quan anàvem presencial, la veritat, el profe podia fer i desfer les classes com millor li anava.

O sigui, que fèieu la mateixa quantitat de classes que quan anàveu presencialment al insti, no?

Sí, sí, era totalment igual. Fèiem les mateixes hores de català, de castellà, d'anglès... De tot, com si no hi hagués confinament i anéssim presencialment a classe. Bueno, no,

van treure les optatives, perquè d'optatives hi havia algunes que no les podíem fer, i les van treure... L'únic que feien era manar-nos treballs... tipo, si ens tocava informàtica, en comptes de fer classe, el profe ens enviava un correu dient, pues heu de fer tal cosa, tal cosa i tal cosa, i m'ho heu d'entregar aquest dia, dintre d'una setmana, demà, com ell volgués, i aquella hora de classe te la saltaves fent el treball. Però no fèiem classes en directe amb ell, amb d'altres profes sí, català, història... que ens connectàvem a fer classe.

I com era la dinàmica a classe, es a dir, a classe de mates, us explicava, per exemple, tema 1, i seguia la lliçó, o era d'una altra manera?

No, sincerament entràvem en classe, i ens deia heu de fer aquestes activitats fins a final de l'hora, i les heu d'entregar a final d'hora, pel Classroom.

Ah, així que no hi havia una explicació prèvia a fer els exercicis?

No, no. Bueno, depenia dels dies, hi havia dies que t'explicaven més, dies que t'explicaven menys... O per exemple, un dia et deien t'has de llegir aquestes fitxes i l'endemà fèiem activitats relacionades amb aquell tema. No era com el profe típic que explica amb el llibre i comença a explicar, era ens enviaven les coses, tipo, dues pàgines del llibre, ens ho havíem de mirar i l'endemà ens posaven deures d'això.

I educació física, per exemple, aquestes assignatures que són més pràctiques, i que òbviament es difícil traslladar-les a un ordinador, com les fèieu? Perquè és clar, jo quan feia gimnàstica em manaven fer acroesport, fèiem proves de resistència, esports d'equip... i això estant a casa tu sol, sense poder sortir, és molt difícil de fer.

Gimnàstica... sí que fèiem... però ens manaven fer treballs, res de córrer, ni fer taules d'exercici, ni res, tot fer treballs i deures i aquestes coses, com la majoria de classes, vaja. Tot el que podíem fer pràctic, va canviar tot al treball, a buscar informació, a fer treballs...

Vale... I parlant de les classes en línia, et va costar seguir el ritme?

Sí, sí, molt, sí que em costava...

Per què?

Perquè mai he sigut un bon estudiant, ni m'agrada estudiar, i a sobre, si estic a casa, sol, amb l'ordinador i el mòbil, i em distrec més del compte, pues es més normal que... si estàs a classe, no pots agafar el mòbil perquè et mira i et vigila el profe, però estant jo sol darrere d'una pantalla, a sobre sense els meus pares perquè ells feien la seva, et silencies el micro i et dona igual el que pugui estar dient el profe.

I et vas agobiar, a l'hora de fer els deures i els treballs, ja sigui per la quantitat de feina, per no saber-la fer...

No, que va, no, no... Perquè et donaven molt marge de treball, et donaven una setmana per fer la feina... Tipo si el dilluns et manaven un treball, fins divendres no l'havies d'entregar, i el professor doncs potser et preguntava durant la setmana: **Ei! Com portes el treball, necessites ajuda? I això. Una altra cosa es com tu et "sapiguessis" organitzar, si ho feies tot al dia doncs suposo que tindries més temps, però si ho deixes tot per l'últim dia doncs suposo que sí que et pots agobiar més, però jo tampoc em preocupava gaire.**

I si tenies algun tipus de dubte, has tingut alguna ajuda a casa teva? Els teus pares o germans t'ajudaven? O si anaves a alguna acadèmia.

No, no, acadèmia no he anat mai, sempre a casa. La veritat que mai he demanat o necessitat ajuda, l'únic cop que vaig necessitar ajuda va ser amb un treball d'informàtica que havia de fer una pàgina web i que vaig demanar ajuda al meu germà gran, que també va anar a l'aula oberta, però que després va fer informàtica, però ja està. Amb lo altre tirava de Google.

I sent sincers, creus que us van manar molta més feina amb l'excusa que estàveu a casa, i teníeu més temps per fer-la?

No, que va, jo crec que ens manaven encara menys coses, perquè la majoria de coses eren per molts dies després, i tenies molt més temps per fer-ho.

I quant temps t'estaves fent feina després de les classes?

A veure, jo quasi mai feia els deures, però no sé, quan feia els deures o algo eren... 5 minuts, 10... mitja hora com a màxim, perquè eren com una fitxa que te la manaven i era

com un... fes les respostes, un signe de pregunta i tu feies les respostes, i ja està, era això.

I per on entregaves els deures?

Al principi de tot, va ser per Gmail, que li havies d'enviar als profes, però ja quan van veure que això s'anava allargant més i més, es van aclarir amb què fer, i van fer el Classroom. I et manaven la sol·licitud perquè entréssim a classe i les tasques les havíem d'entregar pel Classroom.

I el Classroom és això que té el Google, no? Semblant al Meet?

És com un Skype però per profes i estudiants

I era fàcil d'utilitzar?

Si, si, molt fàcil. Almenys per mi, sempre he tingut facilitat per fer servir ordinadors, i mòbils, per mi això no va ser cap problema, em vaig adaptar superràpid i superfàcil.

I es col·lapsava? O hi havia problemes a l'hora d'entregar els deures, els treballs, es tallava a l'hora de fer classe?

No, no, perquè tu quan entregues el treball, l'has de posar a la tasca, i a sota et posa una cosa verda que et posa, entregado o no entregado, així que sabies si li havies entregat al profe.

I us van fer exàmens durant el confinament i quan estàveu a casa?

Ui, deixem pensar... perquè crec que sí... Sí, sí que en vam fer! Ens feien connectar a l'hora, doncs jo què sé, si l'examen era a les 10, a les 10 havies d'estar al classroom, i et deixaven una hora de marge per fer l'examen, tipus, l'aplicació ja et posava una hora.

I eren exàmens d'escriure molt, eren tipo test... expliquem com eren aquests exàmens...

Eren tipo test, depèn dels professors, restava o no, si un professor vol que el tipo test resti, doncs resta i si no, pues no.

I us feien tenir les càmeres i micros oberts?

Les càmeres no eren obligatòries, i els micros tampoc, perquè imaginat, jo que érem dos germans a l'habitació, si teníem els dos els micros oberts a classe, ens colaria l'àudio a la classe de l'altre i no era plan. A més, els micros havien d'estar tancats perquè així donaves pas a què el professor pogués parlar. Tot i que, si et soc sincer copiar en aquests exàmens era molt fàcil perquè realment no et controlava ningú, mentre estàs fent un examen a classe, doncs jo què sé, has d'estar atent a què el profe no miri, a poder treure el mòbil o les *chuletes*, però es que no era necessari ni *currar-se* les *chuletes* perquè directament podies copiar amb el llibre, com que no tenies càmera posada ni micro... Així que jo crec que va ser una mica per fer el *paripé* i dir mira si hem fet examen i ja està, perquè el profe òbviament sabia que nosaltres, que ja li intentàvem copiar abans, anàvem a copiar ara.

I de quines assignatures vau fer examen?

Vam fer un d'economia, i jo havia de recuperar altres assignatures, i vaig fer examen de música i ciències. Però bueno, la majoria ens van posar les notes amb treballs, els exàmens eren molt rars, només en vam fer 2 o 3 durant tota la quarantena. Tots els profes ens posaven les notes a partir dels treballs i deures que ens manaven.

També m'interessa saber com va ser el contacte que vas tenir tu amb el teu tutor i els teus professors. Per exemple, les tutories, que es un lloc on pots parlar amb el teu tutor, li expliques els teus problemes, les dificultats que tens amb les classes... I ell ens ajudava en tot el que podia, i era un mitjà de comunicació entre el professorat i nosaltres. En aquest cas, vau mantenir l'hora de tutoria?

No, l'hora de tutoria va com desaparèixer de l'horari.

Però seguíeu tenint contacte amb el tutor?

Depèn de l'alumne, perquè hi havia alguns que potser tenien el número, en el meu cas, jo tenia el número de telèfon del meu tutor, i si tenia algun dubte, algun problema, doncs li podia escriure. Però si no tenies el número havies d'escriure un correu, i esperar que ell el veiés i et respongués.

Vale, però les tutories de grup van deixar de fer-les, no? Es a dir, no fèieu una videotrucada com estem fent tu i jo ara, sinó que cadascú parlava amb el professor quan ho necessitava i ja està.

Si, si, exactament, tu si tenies un problema, doncs li enviaves un WhatsApp, o ell t'anava trucant per preguntar-te com anava tot, com et senties, com ho portaves, com veies la situació, i tal. Fins i tot l'institut, direcció, o els administratius, necessitaven alguna cosa de tu, ja tenien el nostre telèfon i ens trucaven directament sense haver de passar per tot el paripé del Gmail.

I aquest contacte amb el professor ha sigut només per tu, o els teus pares també han fet reunions amb el teu tutor? Per parlar de com anaves, de si tenies problemes, com anava la cosa a les classes...

Doncs abans del confinament, sí. Després, ja no, per la por aquesta del covid i això.

Però i en trucada? De la mateixa manera que parlaven amb vosaltres?

Ahh sí, per trucada sí, d'aquesta manera si que van estar parlant amb ells, sobre com anava tot.

I creus que ha ajudat el fet que hi hagués aquesta comunicació entre els teus pares i el teu tutor durant el confinament?

No, si sempre està bé que parlin, la veritat. Però després l'alumne pot fer el que vulgui, a mi els meus pares... Ja t'he dit que a jo no feia els deures ni res, a mi els meus pares no em fotien la bronca, em deien has de fer això perquè ja tens una certa edat i has d'anar millorant, però res més, jo no tenia cap problema.

Una cosa que m'agradaria comentar-te, es que em va dir la coordinadora que van donar ordinadors per aquells que no en tenien, tu tenies portàtil quan va començar el confinament?

A mi mel van donar, però el vaig rebre al final de tot, al final de curs. Jo vaig estar tot el curs fent classes, deures, exàmens, treballs, amb el mòbil... L'ordinador mel van donar a unes setmanes d'acabar el curs, on ja, no fèiem quasi res perquè estàvem a punt d'acabar.

I internet tenies, o feies servir els dades del mòbil?

No, no, internet sí que en tenia, en aquest aspecte no vaig tenir cap problema.

I em podries descriure com era el lloc on feies les classes online?

Les feia a la meva habitació.

I tenies un escriptori, alguna taula?

No, no, les feia damunt del llit. Jo estava allà, damunt del llit, estirat, "sentat", amb el mòbil i si em deien algo obria el micro aquell moment i responia, i ja està.

I et resultava fàcil fer les classes al llit?

A veure, sí, tampoc em demanaven molta atenció, al llit estava còmode, estava tranquil, podia fer el que em demanaven, i ja està, no he sigut mai de posar-me a treballar a una taula.

M'ho has comentat abans, però tu tenies coneixements de com utilitzar aquests dispositius?

Sí, el Classroom sí, amb la pràctica doncs vas fent i sí.

Vale, i el programari tipus, Word, PowerPoint... era diferent a l'hora de fer-ho tot amb el mòbil?

Sí, era més complicat, perquè havies d'escriure en una pantalla més petita, funcionava una mica diferent, però al final te'n surts amb la pràctica.

I fora de les classes, que feies en el teu temps lliure? Perquè es clar, es diferent poder sortir al carrer que haver d'estar descansant al mateix lloc on fas la feina i les classes, complicava el fet de poder separar temps lliure del temps de fer classe.

Jo durant el meu temps lliure estava tot el dia a l'habitació, i es que tampoc hi havia gaire cosa per fer, estava amb el mòbil. Sortia per dinar, sopar, i tal, i després em tornava

a ficar a l'habitació, tampoc podia fer res més, la veritat es que va ser bastant avorrit. Estava amb el mòbil a les reds socials i poca cosa més.

I et costava molt separar el temps d'esbarjo del temps de feina?

No, no, que va, jo m'aixecava quan tocava, feia les classes, i quan acabava les classes canviava el xip i em posava a les meves coses. Fins i tot estava a classe amb el mòbil, es a dir, estava a classe però amb el mòbil a la vegada.

I clar, vau perdre el contacte directe amb els companys, al no anar cada dia a classe, doncs el fet d'estar amb els amics i companys, ja no hi era. Però, vau seguir tenint contacte, encara que fos de manera virtual?

Si ens parlàvem pel mòbil i això? Doncs depèn amb qui, amb els que et portaves bé pues si, però amb d'altres no, parlàvem pel grup de WhatsApp i tal, no vam deixar l'amistat per estar confinats.

I quants éreu a classe?

Doncs... espera que ho compto... uns 13-14, perquè a vegades faltava gent. Però més o menys uns 13.

Ai, una cosa que et volia preguntar, tu tercer el vas fer a l'aula oberta o a una altra classe?

Ehm... Jo tercer el vaig fer a la A.

Vale, em podries explicar quines diferències vas notar de quan estaves a tercer A quan vas passar a l'aula oberta?

Pues sincerament, es que era diferent, perquè a la A hi havia un grup que es deia PIM que ja marxaven, uns 8 nens se'ls emportaven, i ens quedàvem vint i escaig a classe.

I em pots explicar que es el PIM?

El PIM es com una ajuda als altres alumnes, sense arribar a l'aula oberta, és una classe a part, per ajudar-los.

I us quedàveu uns vint, m'has dit, no?

Doncs érem uns trenta a classe, doncs sí, uns 22, 23 ens quedàvem.

**I les classes eren igual a l'aula oberta que com les feies quan estaves a 3r A?
Quines diferències vas notar d'un any per l'altre.**

A veure, diferències... l'aula oberta era una classe més reduïda i amb menys alumnes que a una classe normal. La A anava com una miqueta més ràpid, però tampoc amb tanta diferència amb l'aula oberta. I com que a tercer ens van posar a tots els *amiguitos* junts doncs anàvem molt més lents, allà es liava moltíssim, i no fèiem cas. Llavors quan em van canviar, a l'aula oberta era un grup més petit, anaves al ritme que podies, però bé. Sincerament és la diferència que més vaig notar, que érem menys gent i anàvem més al nostre ritme.

I els profes, eren els mateixos? Teníeu la mateixa quantitat de profes que teníeu durant tercer?

Depèn de les assignatures, una assignatura es un professor diferent, menys el tutor que dona la tutoria i la seva assignatura.

O sigui que el teu tutor només feia la seva tutoria?

No, el meu tutor ens donava, tutoria, cultura i valors, història i català.

Ahh... llavors els professors us podien donar més d'una assignatura.

Sí, sí, teníem menys profes potser per això.

M'agradaria que parléssim una mica de com va ser la teva experiència a l'aula oberta. Creus que t'ha ajudat a treure't l'ESO?

Nah, jo crec que a una classe com si diguéssim, normal, m'hauria costat més, però jo crec que sí que me l'hagués tret. Perquè com ja t'he dit només canviava el nombre de persones que érem a classe, lo altre era tot igual.

I durant el confinament, creus que estar a l'aula oberta t'ha permès seguir amb la teva educació?

Hmmm... com? Pots tornar a repetir?

Sí, que si durant el confinament, creus que estar a l'aula oberta, t'ha permès seguir les classes més fàcilment que si haguessis estat a quart A.

Sí, si ha sigut més fàcil. Perquè al ser mes poca gent, era més fàcil atendre'ns a tots, i trucar-nos, i tenir un contacte molt més directe amb el que fèiem i deixàvem de fer que suposo que si tens 30 alumnes no pots fer el que el nostre tutor va fer amb nosaltres, que es del plan posar un grup de WhatsApp, trucar-nos bastants cops per veure com anàvem i tal, i clar això ho pots fer amb poques persones, no amb 30 alumnes a la vegada, perquè seria molt de lio pel profe. Si el confinament hagués passat quan jo estava a tercer A doncs hauria sigut diferent, perquè era més gent, tot i que la feina crec que hagués sigut semblant, crec, perquè la situació de confinament era la mateixa per tots, dona igual a quina classe estiguéssim.

I ara estàs estudiant d'ençà que vas acabar l'ESO?

Sí, estic fent un cicle de cuina.

A l'institut?

Al Conca Activa, però és un cicle de l'institut, es a dir, es fa fora del insti, però es del insti.

I has notat canvis de com es feien les classes a l'aula oberta de com es fan les classes en aquest cicle de cuina?

No, perquè en nombre d'alumnes som les mateixes persones. Es nota que aquí, al cicle és més complicat, perquè es cicle més avançat i diferent de tot el que jo he fet. És diferent de l'ESO perquè es algo que ja has passat i es com que t'oblides perquè es algo que ja t'has tret, i t'envàs a una altra cosa que és molt diferent perquè són coses que mai has estudiat, i es complicat al principi, però quan li vas agafant el ritme ja és més fàcil. Tot es adaptar-se al ritme que et posen.

I en cas d'haver-hi un altre confinament, que esperem que no, i no es pogués tornar a l'institut un altre cop, que milloraries?

Pues el contacte entre professors i alumnes, que fos més fluid, que alguns profes no responguessin els correus tan tard, perquè pot ser quan jo tenia un dubte em responien tres dies després quan ja havia entregat el treball... i crec que ja està... per mi ho van fer el millor que van poder tenint en compte que la situació era tan difícil... jo crec que ho van fer bé.

I aquest any us han confinat?

No, mai, perquè com som un grup petit que estem quasi sempre fora de l'institut, a les cuines, es podria dir que som un grup bombolla diferent de la de l'institut. Clar, quan hi va haver el brot a Montblanc i van confinar a 180 alumnes, a nosaltres no ens va pillar perquè només fem un dia de classes a l'institut.

I quina edat tens?

Disset anys tinc.

I em podries dir quin nivell d'estudi tenen?

Baix... La meva mare una mica més alt que el meu pare.

I recordes a quin curs es van quedar?

Bua, que va, si encara estaven amb les pessetes, pues suposo que el meu pare té la primària i ma mare va acabar l'ESO, el que sigui que fos en aquells temps.

I de què treballen?

Mon pare està jubilat i la meva mare no treballa.

I el teu pare de què treballava abans?

Treballava en un restaurant fent calçots.

Vale, i tens germans?

Sí, tinc dos germans.

Vale, i teniu habitacions separades?

No, jo i el meu germà junts i el meu germà gran separats.

I quina edat té el teu germà amb qui comparteixes habitació?

La mateixa, som bessons.

I no teníeu problemes a l'hora de fer classe?

No, estàvem al mateix lloc, quan un parlava l'altre deia que callés, obria el micro i ja està, no hi havia cap problema.

I us van arribar els ordinadors als tres?

No, no el meu germà gran ja va deixar l'ESO fa temps, té vint-i-un anys ja.

I al teu germà li va arribar l'ordinador a la vegada que a tu?

No, no, només ens van donar un ordinador per família, no un per alumne.

I com us ho va organitzar per utilitzar-lo?

No, si ja no el vam fer servir, com que ens el van donar quasi a final de curs, ja no el vam necessitar, perquè pa' que. Si quedava res perquè acabéssim l'ESO els dos.

I va haver de tornar l'ordinador o el seguiu tenint?

No, no, el vam haver de tornar, no ens els vam poder quedar.

Vale, i on resideixes actualment?

Jo soc de Sarrià.

I com vas viure el confinament a Sarra, creus que va ser diferent que a pobles més grans?

Home, jo crec que sí, perquè a Montblanc, a Barcelona... veies per la tele com hi havia policies vigilant, però a Sarra, que som quatre gats, doncs la meua mare mai em va dir que la paressin anant a Montblanc a comprar, per exemple, perquè clar com que Sarra es tan petit no hi ha Mercadona ni res, i havia d'anar a Montblanc, i mai em va dir hòstia doncs m'han parat i res d'això, i després durant la desescalada pues ningú controlava qui sortia a diferents hores. També es veritat que a Sarra pots agafar i marxar sol a la muntanya i això a Barcelona es més difícil de fer.

I com t'organitzaves el dia?

Doncs, m'aixecava a les 8, esmorzava, m'estirava al llit per fer les classes, i quan acabava les classes em posava amb el mòbil doncs a estar a insta, a YouTube, a Twitch, però poca cosa més, perquè tampoc feia molts deures i no em demanaven res per fer, doncs estava tot el dia al llit. Aquesta era la meua rutina.

I com valoreu els profes durant la pandèmia?

Alguns millors que d'altres, com sempre. Hi havia alguns que eren més joves i ho podien entendre millor que d'altres, i potser els hi era més fàcil, però la veritat es que tots van fer tot el que van poder i no els hi podem exigir més en aquells moments tan difícils per tots.

D'acord, gràcies per brindar-me el teu temps i respondre a les preguntes, espero que tot et vagi genial el que queda de curs!

De res! Molta sort amb el treball, també!

Entrevista Gerard

Primer de tot em presento, jo em dic Judit Sánchez, i soc estudiant de l'últim any de sociologia a la Universitat Autònoma de Barcelona i estic fent el TFG sobre l'impacte que ha tingut el confinament i per tant la docència virtual en els alumnes d'Aula Oberta a l'institut. Abans de tot m'agradaria avisar-te de què l'entrevista serà enregistrada per la seva posterior anàlisi, però que només es farà ús del contingut de l'entrevista per la realització del treball.

Començarem a parlar de com era fer classes a l'aula oberta abans del confinament, em podries explicar com va ser la teva experiència durant els mesos previs a la pandèmia?

Doncs la veritat es que jo estava molt bé, érem pocs a classe i això feia que els professors poguessin estar més atents per nosaltres i ens feien més cas. Fèiem les classes doncs com tots els altres alumnes, però érem només 15 a classe, i potser anàvem una mica més lents en el que estudiàvem. Per exemple si teníem problemes amb els exercicis o no enteníem alguna cosa els profes ens venien a ajudar perquè ho entenguéssim.

I quin horari fèieu?

De vuit i mitja a tres. Teníem 3 hores abans del pati, mitja hora de pati i després 3 hores més de classe fins que anàvem a dinar, però bueno, això era igual a totes les classes, donava igual que estiguessis a l'aula oberta o no, començàvem tots a les 8:30 i acabàvem a les 15.

Vas cursar la resta de l'ESO a l'institut?

Sí, he fet tots els cursos en aquest institut.

I em podries explicar quines diferències vas notar quan vas entrar a l'aula oberta de com feies les classes abans?

Doncs la veritat és que era molt diferent, jo ho vaig trobar molt més fàcil, perquè érem menys gent, quan hi havia molta gent era més difícil. Perquè abans a una classe que no era l'aula oberta érem molta gent, uns 30 o així, i el professor doncs t'ajudava, però no

podia estar el mateix rato amb tu perquè havia d'atendre a molts més nens, així que potser només podia estar dos minuts amb tu, i quan estàs a l'aula oberta pues en ser només 14 o 15 nois doncs si tu preguntes, et pot donar més atenció, t'ho explica més lent, t'ajuda més, i es algo que jo trobava a faltar a les classes normals, abans d'entrar a l'aula oberta.

I quan us van dir que ens confinaven, i que no aniríeu a l'insti durant quinze dies, com et vas sentir quan us van dir això?

Doncs jo si et dic la veritat, i et soc sincer, jo estava molt content, perquè pensàvem que serien unes setmanes de festa, quinze dies a casa, sense fer res, però clar, després ja vam veure que la cosa no anava bé i t'ho prenies d'una altra manera, jo vaig estar molt fotut, perquè no poder sortir de casa em feia sentir malament, no sé com dir-ho, m'agobiava, volia estar al carrer, però no podia i això feia que em sentís malament tancat a casa.

I vau començar a fer les classes justament quan van decretar el confinament, o van passar alguns dies?

No, no, aquests quinze dies que et dic, no vam fer classe tal qual, ens escrivien alguns profes, posant-nos deures, suposo que perquè no ens oblidéssim de què seguíem en el curs i que això no eren unes vacances, perquè jo crec que ells també es pensaven que només serien quinze dies, així que ens enviaven correus i ens deien, doncs heu de fer aquests exercicis, de mates, de castellà, i això. Però no fèiem les classes per l'ordinador com vam fer després.

I com eren aquestes classes online que vau fer després que passessin aquests primers dies?

Doncs ens posàvem a classe i ens deien, heu de fer aquests exercicis, i els entregueu tal dia i això.

Vale, doncs si posem un exemple, a mates, durant les classes online, us explicaven per exemple, avui toca el tema 5, explicarem el sistema d'equacions i era així durant l'hora i després us posaven exercicis, o era d'una altra forma?

No, no, era diferent, perquè suposo que seria més difícil fer les classes així per l'ordinador. Era diferent, jo crec que més difícil, perquè ens explicaven les coses, però no igual, d'una forma diferent de l'institut, com quan anàvem presencial. No estaven el mateix temps explicant i a mi això em costava perquè ens explicaven una mica i després ja ens posaven els deures.

I et va costar molt seguir les classes per l'ordinador?

Sí, perquè jo vaig estar malalt, i vaig estar fotut, i clar això va afectar com jo pogués seguir les classes per l'ordinador, vaig perdre algunes classes, i no sempre podia fer la feina que em manaven.

I et costava molt mantenir la concentració quan feies classes online?

No, això no, perquè jo estava concentrat, jo quan faig algo em concentro molt per intentar fer-ho bé, perquè si no em concentro no em surten les coses.

I et vas sentir, estressat o agobiat, per no saber-los fer, o per tenir molta quantitat de deures?

Sí, algunes vegades em sentia agobiat perquè realment fèiem moltes assignatures, molts deures, i hi havia algunes que per a mi eren molt difícils, i tenia dubtes alguns cops i clar en estar a casa doncs era més complicat que si jo hagués estat a classe a l'institut presencialment.

I quan et sorgien aquests dubtes, no sabies fer algun exercici, li podies preguntar als teus pares i ells et podien ajudar?

Sí, el meu pare em podia ajudar, però normalment si tinc dubtes li pregunto als meus professors o als meus companys, o busco per internet per trobar resposta.

I com et comunicaves amb el professor, tenies el seu número?

Sí, teníem un grup de WhatsApp amb el professor, i li podíem preguntar allà els dubtes que teníem, i també podíem trucar, o enviar-li correus per preguntar-li coses.

Creus que us van manar molta més feina amb l'excusa que estàveu a casa, i teníeu tot el temps del món per ferla?

Al principi sí, al principi sí que ens manaven molta feina, però després suposo que van entendre que la situació també era difícil per nosaltres i ens van posar menys deures.

I em podries explicar quina mena de deures us manaven fer? Eren treballs, fitxes...?

Ens manaven una mica de tot, treballs molt diferents, hi havia vegades que sí que ens manaven coses del llibre, però hi havia d'altres cops que eren fitxes... També ens manaven treballs que eren més de buscar informació per internet... Una mica de tot.

I aquests deures eren obligatoris o optatius?

No, eren obligatoris, no podíem escollir si fer-los o no perquè les notes sortien d'aquestes activitats que fèiem durant el confinament.

Com entregàveu aquests deures?

Pues li enviàvem els deures pel Gmail o pel Classroom, ens posaven una tasca i havíem de posar el document que havíem fet allà perquè el professor pogués veure que li havíem entregat i poder-lo corregir.

Aquesta eina que m'has dit, el Classroom, tu el sabies utilitzar, et resultava fàcil?

Sí, sí, el sabia fer servir, realment era molt fàcil perquè et sortia tot indicat, on havies d'entrar, com havies d'entregar les coses, no era difícil fer-lo servir.

I quan vas agafar la covid, els teus professors van tenir en compte la teva situació i van adaptar la forma d'entregar els deures?

No, no, perquè jo no vaig dir res de què estava malalt, perquè em vaig posar malalt ja quan no anàvem a classe, i no vaig dir res per no preocupar als professors ni res, perquè jo volia seguir fent les coses iguals.

Clar, el confinament va agafar quasi al tercer trimestre, i per tant us van avaluar d'un trimestre que va ser totalment virtual. Vau fer exàmens perquè us posessin les notes?

No, no vam fer cap examen, els professors només ens manaven deures, i treballs per posar-nos les notes.

I a classe us feien posar el micro i la càmera o els teníeu tots apagats?

No, no ens feien posar ni el micro ni la càmera, si volies, els podies encendre, però no era obligatori. Si volies preguntar, o parlar a classe obries el micro i parlaves, i quan acabaves pues el tornaves a tancar.

El tema de les tutories, com ho fèieu? Perquè jo recordo que quan jo anava a l'insti, les tutories, que es un lloc on pots parlar amb el teu tutor, li expliques els teus problemes, les dificultats que tens amb les classes... I ell ens ajudava en tot el que podia, i era un mitjà de comunicació entre el professorat i nosaltres. I era una hora a la setmana que dedicàvem a parlar d'aquestes coses tots junts. En aquest cas, vau mantenir l'hora de tutoria?

No, aquesta hora es va perdre. Ja no fèiem aquesta classe, tots junts. Si teníem algun problema doncs li comentàvem al profe, però no ens reuníem tots els de la classe per parlar d'això durant una hora, va com desaparèixer de l'horari, tampoc se molt bé perquè.

Però tu has parlat amb el teu tutor durant el confinament?

Sí, sí, això sí. Jo en el meu cas li he enviat un munt de WhatsApp, per preguntar-li dubtes, per poder parlar amb ell, hem fet trucades per telèfon, perquè jo tenia interès en traurem l'ESO i ell em va ajudar molt tant amb els deures com amb ajudar-me a triar que fer després d'acabar quart. La veritat que el meu tutor s'ha implicat molt quan jo he tingut un problema i d'ell no em puc queixar perquè ha fet tot el possible per ajudar-nos.

Els teus pares han parlat amb el teu tutor?

Crec que sí, que es van trucar, també per parlar de mi, dels estudis, de què fer després de l'ESO... hi ha hagut molt de contacte entre el profe i la meva família. I abans del

confinament el meu pare també ha anat al insti a parlar amb el tutor, no només durant el confinament.

I em podries explicar com era l'espai on feies les classes online?

Doncs les feia a la meva habitació, a la taula de la meva habitació, o si no al menjador, perquè teníem l'ordinador al menjador. Però sempre a una taula, podia fer feina als dos llocs, tant a l'habitació com a la taula del menjador.

L'ordinador que tenies a casa, l'utilitzaves només tu o l'havies de compartir?

No, el compartia amb el meu germà, els dos el necessitàvem per fer classes així que el compartíem.

Tu sabies fer servir l'ordinador, et resultava senzill?

Sí, el sabia fer servir, perquè no era molt difícil. Feia servir el Classroom, el Meet, el Word, Google, també el PowerPoint, i tot el sabia fer servir, no em resultava complicat, això. Perquè estava acostumat a fer-lo servir abans del confinament.

En el teu temps lliure, quan no tenies classe, i ja havies acabat la feina, com passaves l'estona, que feies en el teu temps lliure?

Doncs jo vaig aprofitar per entrenar, feia taules d'entrenament, tot a casa, fins que van deixar sortir, i quan deixaven sortir feia esport fora de casa. Però fer esport em va ajudar a portar millor la situació perquè em cansava i després dormia millor, i també m'oblidava de les classes i tot, era el meu moment en què desconnectava i només tenia el cap en l'entrenament. Però també estava amb el mòbil, i parlava amb els amics, mirava vídeos i aquestes coses, no només estava entrenant, també parlava amb els meus amics.

I creus que et va ser difícil separar el temps de feina, del temps lliure, ja que en estar sempre a casa, el fet de fer feina al mateix lloc on dorms i descances, pot complicar aquesta separació. A tu et va passar el mateix?

No, que va. Primer de tot perquè jo sempre he sapigut organitzar-me bé, i després perquè jo el temps que no estava estudiant estava fora de l'habitació, entrenant al pati,

o mirant la tele al menjador, i això ajudava que jo pogués diferenciar en quin temps estava estudiant i dedicava les hores a això i quan no.

I en l'àmbit emocional, com t'has sentit durant el confinament?

Al principi bé, ho portava bastant bé, però clar, després de mesos tancat, jo m'agobiava perquè tenia ganes de sortir a córrer i que em toques l'aire. Així que estava com enfadat, i trist. Em vaig sentir malament després, per això que t'explico. A més, durant aquell temps estava en "ramadan" i també, vulguis que no, afectava la situació. Molts dies van ser difícils.

M'agradaria que parléssim de l'experiència que has tingut a l'aula oberta, tu creus que estar a l'aula oberta, amb menys gent a classe i amb un tracte més proper amb els professors, t'ha ajudat a treure't l'ESO?

Sí, perquè en ser un grup més petit pots tenir més temps amb el profe, que es el que jo necessitava, perquè com que no entenia molt bé el català, necessitava més temps per entendre les coses, i a l'aula oberta vaig trobar el lloc on em podien explicar les coses amb més tranquil·litat, més personal i m'ajudaven més. Si tot això hagués passat quan jo no estava a l'aula oberta potser m'hagués agobiat més perquè jo recordo que abans a tercer, els profes no parlaven tant amb nosaltres i no sé si el tutor podria haver parlat igual si haguéssim sigut 30 en comptes de 15.

Has seguit estudiant un cop acabada l'ESO?

Sí, ara estic estudiant un cicle en gestió i administració que es fa a l'institut.

I sabies segur el que volies fer?

Sí, jo sabia que volia fer alguna cosa després de l'ESO i estava dubtant amb què fer, però el meu tutor em va ajudar a triar entre els dos graus. El meu tutor em va preguntar si volia fer batxillerat o cicles, però vaig escollir cicles perquè crec que el batxillerat era molt difícil per mi i vaig optar per fer un cicle mitja i poder-me'l treure. I ell em va explicar com funcionava.

I has notat molts canvis en el pas de l'aula oberta al grau mitja d'administració?

Doncs una mica, perquè tot i que no som tants nois com en altres classes, som 20, uns quants més que a l'aula oberta. Sí que vaig notar canvis, perquè els profes t'expliquen, però les coses són més difícils. Sí que vaig notar canvis perquè els profes t'ho expliquen, però les coses són més difícils d'entendre hi ha més temari els professors t'envien més deures per a casa i clar això si ho ajuntem que som uns quans més en classe perquè fa que sigui una mica més difícil. Però tampoc molt, perquè jo em sé organitzar bé llavors encara que em costi una mica seguir el ritme soc capaç d'arribar o intentar arribar a tot el que em demanen els meus professors.

I si jo et demanés ara mateix que m'expliquessis una mica la valoració general de les classes en línia i com es van comportar els profes i què milloraries d'aquesta situació quina em diries?

Perquè sincerament no sé molt bé què dir-te jo vaig trobar que els professors es van portar bé perquè la situació era difícil per a tots i ells van fer el millor que van poder, el meu tutor va estar molt pendent de nosaltres i va entendre que la situació era complicada per a tots. Així que ens deia moltes vegades per a preguntar-nos com ho portàvem si teníem problemes i en què podia ajudar-nos sigui en el tema personal o en el tema acadèmic. així que en valoració malgrat tot, és bona. Sí que és veritat que a vegades em vaig atabalar per no poder sortir al carrer, però el fet d'estar fent coses de l'Institut m'ajudava també a entretenir-me i fer coses i no quedar-me tot el dia en el llit sense saber molt bé què fer.

Quants anys tens?

Jo tinc divuit anys.

I em podries dir quins estudis tenen els teus pares?

La veritat és que no em recordo no sé molt bé què dir-te, però suposo que estudis bàsics perquè no tenen cap mena de títol universitari ni res semblant.

Em podries dir on treballen els teus pares?

Perquè el meu pare treballa en una fàbrica i la meua mare treballa en el càmping de Montblanc bo encara que no està del tot de Montblanc és a prop està en Prenafeta. Bo

la meva mare ahir treballa de netejadora el meu pare és treballador en una fàbrica que es diu Mahle, i la meva mare és netejadora en el càmping de Prenafeta.

I durant la quarantena els teus pares van continuar treballant com abans?

El meu pare sí que va continuar treballant com sempre, però a la meva mare en treballar en un càmping i en estar tancat durant tant de temps perquè ja no va estar treballant sinó que li van fer un ERTO.

Abans m'has comentat que tens una manera d'organitzar-te que et funciona molt bé i que has sabut organitzar et donin al confinament gràcies a això em podries explicar com ho feies? Per exemple com organitzaves el teu dia.

Però la veritat és que els meus dies eren bastant iguals jo el que feia per a organitzar-me era quan m'aixecava agafar una fulla i fer-me un horari del qual jo havia de fer durant aquest dia o durant la setmana així jo m'organitzava les hores i era capaç d'aprofitar bé el temps sense estar 8 hores davant de l'ordinador sense fer res i així tenir temps per a fer-ho tot també per a mi i per a tenir temps lliure per a poder entrenar i passar temps amb la meva família veient la tele o jugant amb els meus amics. Per exemple hi havia assignatures que em costava més del que altres matèries per exemple jo havia de dedicar-li més temps o socials o les llengües així que fent-me un horari, jo aconseguia estipular correctament les hores que havia de dedicar a les assignatures que més em costaven.

D'acord, moltes gràcies pel teu temps i per respondre totes les preguntes, desitjo que et vagi tot genial aquest final de curs!

De res!